

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

בפני: כב' השופטת נטע רות

נ.צ. מר יעקב בר-נר

נ.צ. גב' יפה הרצברג

התובעת: פלוגית
על-ידי ב"כ עו"ד בתיה דויטש, רונדל ומרום

נ ג ד

הנתבעים: 1. אלמונית
על-ידי ב"כ עו"ד תמר גולן

2. אלמוני
על-ידי ב"כ עו"ד עליזה לוין

פסק - דין

"הזיכרון האנושי מתעורר וכבה כחפצו. הוא מעמעם ומחדד מעשים, מגדיל ומקטין את עושיהם. ברצותו ישפיל וברצותו ירומם. כשקוראים לו הוא מתחמק, ובשובו - יצוץ בזמן ובמקום שנחיים לו. אין לו מלך, שוטר, קטלוג ומושל. סיפורים מתערבים זה בזה, עובדות מצמיחות ייחורים. המצבים, המילים והריחות - הוי הריחות - האצורים בו, מושלכים במחסניו באי-סדר גמור ונפלא. לא בסדר כרונולוגי, לא לפי גודל או חשיבות ואף לא לפי האלף-בית"

(ראה - מאיר שלו "הדבר היה ככה" עמ' 151 (הוצאת עם עובד, התש"ע-2010), כפי שצוטט בע"פ 5582/09 פלוגי נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 20.10.10)

א. רקע כללי

1. הדברים דלעיל באשר לאפיונו של הזכרון האנושי שימשו נר לרגלינו בבואנו להכריע בשאלות העובדתיות המאתגרות שהציבה בפנינו תביעה זו שהוגשה מכח החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק" או: "החוק למניעת הטרדה מינית") בעקבות מעשי הטרדה והתנכלות שיוחסו לנתבע 2 (להלן: "הנתבע") ובשל אי קיום נטען של התחייבויות הנתבעת 1 על-פי החוק (להלן: "הנתבעת").

2. הנתבעת מפעילה 14 בתי חולים, ובכלל אלה גם את בית החולים בו הועסקה התובעת (להלן: "בית החולים").

הנתבעת מקיימת מערכת יחסי עבודה קיבוציים ופועל בה ארגון עובדים המייצג את כלל עובדי הנתבעת, למעט רופאה. בכל אחד מבתי החולים שמפעילה הנתבעת קיים גם ועד עובדים מקומי.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

הנתבע הועסק בבית החולים בתפקיד מנהל אחזקה. כמו כן, כיהן הנתבע בתקופות הרלבנטיות לתביעה כיו"ר ועד עובדי בית החולים וכחבר בוועד הארצי של עובדי הנתבעת.

התובעת הועסקה בנתבעת בתקופות ובתפקידים כדלקמן:

▪ החל משנת 1979 ועד 1997 הועסקה התובעת ככח עזר באחד מהמרכזים הרפואיים שמפעילה הנתבעת, שלא במסגרת בית החולים.

▪ החל משנת 1997, לאחר לימודי הכשרה לניהול מטבח ומשק, התקבלה התובעת לעבודה בבית החולים והיא הועסקה בתפקיד סגנית מנהלת מטבח. תפקיד בו הועסקה בתקופה הרלוונטית לתביעה (ראה – סעיף 2 לתצהיר התובעת).

ב. טענות הצדדים וגרסאותיהם בבית הדין

ב1. גרסת התובעת בתצהירה

3. במסגרת תצהיר העדות הראשית שהוגש ביום 21.01.09 פרשה התובעת בפני ביה"ד את הרקע והנסיבות שהובילו להגשת התביעה. תמצית גרסתה של התובעת הייתה אפוא כדלקמן:

4. התובעת פירטה בתצהירה שורה של מעשי הטרדה שתחילתם בהתייחסות מילולית בעלת אופי מיני "והצעות גסות על רקע מיני" והמשכה "במגעים מיניים" בכפייה. לדברי התובעת, מעשי ההטרדה של הנתבע החלו בשנת 2001 או בסמוך לכך, אז החל לפנות אליה "בהתייחסויות בעלות אופי מיני". כדוגמא לכך, פרשה התובעת בפני בית הדין שורה של אמירות שהופנו כלפיה אותן ייחסה לנתבע כדלקמן:

"איזו אישה יפה... כמו יין משובח.
אתמול הייתי עם... אשתי ואני מפנטז עליך כל הלילה.
את צריכה זין תימני, יש לך אשכנזי. בטח אין לו כלום.
את נראית כמו יין משובח. צריך לטעום.
איך בא לי לזיין אותך.
האם את במחזור חודשי?"
(ראה – סעיפים 22-24 לתצהיר התובעת)

הוסיפה התובעת ופירטה, כי משפנתה לנתבע בתוקף תפקידו כיו"ר הוועד בשאלה – מדוע אינה זוכה לקידום בדרגה השיב לה האחרון – "תביאי דגה תקבלי דוגה" (לטענת התובעת, המילה "דגה" בשפה התימנית משמעותה – יחסי מין).

כן העידה התובעת בתצהירה כי בשנת 2002, עת ביקר הנתבע בביתה ובנוכחות בעלה, הוא "שיכנע" אותה לצאת עימו לשיחה מחוץ לביתה, נסע עימה למסעדה ובדרך ניסה לשכנעה להתלוות אליו למלון בבת-ים על מנת לקיים יחסי מין. התובעת הוסיפה כי היא התחמקה מן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלונית נ' אלמונית ואח'

1 "ההצעה" בתואנות שווא, סיפרה עליה לבעלה ומאז השתדלה לשמור מרחק מהנתבע *ראה* –
2 סעיף 28 לתצהיר התובעת).

3
4 מעשה הטרדה נוסף אליו התייחסה התובעת במסגרת תצהירה (אותו נכנה מכאן ולהלן "**אירוע**
5 **הדודה**") ארע לדבריה במהלך שנת 2003 או בסמוך לכך. עת הגיעה דודתה לטיפול בבית החולים
6 בלווית בנה, שהועסק במחלקת הלוגיסטיקה בבית החולים.
7 לדברי התובעת במהלך פגישה אקראית שהייתה בינה, בין הנתבע, בין דודתה ובין בן דודתה
8 בבית החולים, פנה הנתבע לדודתה בשאלה האם כרתו לה (לתובעת) את הדגדגן בילדותה.
9 שאלה עליה השיבה הדודה כי פעולה זו של כריתת הדגדגן מבוצעת בכל מי שנולדה בתימן.
10 לדברי התובעת, הנתבע מצידו הגיב לדברים אלה לעיני הנוכחים באמירה: "**עכשיו אני מבין**".

11
12 5. אשר ל"מגעים המיניים" או "למעשים המגונים" שייחסה התובעת לנתבע העידה התובעת
13 בתצהירה כך:

14
15 לדבריה, הנתבע נהג להושיט לה את ידו תוך שהוא מגרד באצבעו את כף ידה. תנועה הנחשבת
16 בעדה התימנית להזמנה לקיום יחסי מין (להלן: "**אירועי כף היד**"). לדברי התובעת, דבר זה
17 נעשה בחברת אנשים כאשר היא (התובעת) נהגה במצבים אלה למשוך את ידה בלא להגיב.

18
19 הוסיפה התובעת והעידה כי בחודש 11/01, במהלך השתלמות שנערכה במסגרת העבודה
20 ובנוכחות עובדים נוספים מבית החולים, אחז הנתבע בחלק העליון של שמלתה חשף חלק מגופה
21 ומרח על חזה "מריחה" באמצעות טוש שאחז בידו. לדברי התובעת, עוזר המנהל
22 האדמיניסטרטיבי של בית החולים שנכח באירוע הושיט לה ממחטה על מנת שתנקה את הדיו
23 שנמרח (ארוע זה יכונה מכאן ולהלן: "**ארוע הטוש**").

24
25 לגרסת התובעת במהלך אותה השתלמות הוסיף הנתבע להטרידה, עת שיצאה עם עובדים
26 נוספים לטיילת בחוף הים, או אז טפח לה הנתבע על ישבנה ואמר לה: "**את עם חוטיני**".
27 התובעת הגיבה למעשה זה לדבריה בכעס ואמרה לו לנתבע: "**אתה לא נורמלי**" או "**אתה**
28 **סוטה**" (ארוע זה יכונה מכאן והלאה: "**ארוע החוטיני**").

29
30 6. לגרסת התובעת, מעשי ההטרדה הגיעו לשיאם בחודש ינואר 2003 במהלך אירוע אותו כינתה
31 בתצהירה ה"אירוע חמור" (להלן: "**האירוע החמור**"). מפאת חשיבות הדברים להכרעה נביא
32 את תיאורו של אירוע זה בלשונה של התובעת בתצהירה, כדלקמן:

33 "**... ואז הגדיל הנתבע 2 לעשות:**"

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- א. לפני כחמש שנים ומעלה, כנראה בסוף חודש ינואר 2003 או בסמוך לכך, בעת שיצאתי מהעבודה עם... טבח במטבח בית החולים וחבר ועד העובדים [להלן: "מר ס"], קרא לנו הנתבע 2 לחדרו במחלקת האחזקה ואמר לי כי... מנהלת המטבח התלוננה עלי ואם הדברים נכונים, הם חמורים. לבקשתו של הנתבע 2 אישר [מר ס'] את דבריו של הנתבע 2.
- ב. למחרת בסביבות השעה 11:45 קרא לי הנתבע 2 לחדרו במחלקת האחזקה (לא בחדר הוועד), ירדתי אליו, הדלת היתה פתוחה והנתבע 2 אמר לי כי חיכה לי, אמר לי לסגור את הדלת וסגרתי אותה, אך לא נעלתי אותה אחרי.
- ג. הנתבע 2 ישב בכסאו כשאני יושבת מעברו השני של השולחן וחזר ואמר: 'אם זה נכון, אלה דברים חמורים ואני לא יודע אם אני אוכל להגן עליך'. פרצתי בבכי ועניתי: 'לא ידעתי על שום בעיה עם... [מנהלת המטבח]', קמתי מהכסא, תוך רצון לעזוב את החדר ולקרוא [למנהלת המטבח]. הנתבע 2 קם מכסאו ונעל את הדלת באמתלה שאינו רוצה שיראו אותי בוכה. הנתבע 2 התקרב אלי ותפס אותי מאחור, תחב אות ידו לחזה שלי מתחת לחלוק ולחזייה ואמר לי תוך כדי: 'אל תדאגי, אף אחד לא יפגע בך, אני אגן עליך'. באותה עת, עם ידו השניה ניסה להרים את חלוקי. כתגובה למעשיו, הדפתי בחוזקה את ידו של הנתבע 2 ואף קרעתי את הגרביון שלי עם ציפורני.
- ד. התיישבתי על הכסא, בכיתי ואמרתי לו: 'תעזוב אותי, אני אקרא ל[מנהל החצר]....'
- ה. הנתבע 2 נעמד מולי וראיתי שהוא פותח את מכנסיו, הרכנתי את ראשי והנתבע 2 אמר לי: 'אל תפחדי, אל תגעני, את לא צריכה לעשות כלום רק תסתכלי'.
- ו. כשהרמתי את ראשי לשניה, הרגשתי 'שלא אכפת לי מה הוא עושה, העיקר שלא יגע בי', ראיתי את איבר מינו של הנתבע 2, הורדתי שוב את הראש ובכייתי בכי של עצבים. 'ניסיתי לצעוק ולא יצא לי קול, נסתם לי הגרון ולא יכולתי לצעוק'.
- ...
- ז. בעוד הנתבע 2 הלך להביא נייר ממתקן הניירות בעברו השני של החדר, קמתי ופתחתי את מנעול הדלת.
- ח. הנתבע 2 החל לרכוס את רוכסן מכנסיו והנייד בידו, התקרב אלי, תפס אותי ודחף אותי על הכסא, תוך מבט מפחיד בעיניו. הנתבע 2 הצמיד את רגלו בין רגלי וידיו נשענו על הקיר, תוך כדי שהוא חוסם אותי שלא אקום מהכסא ואצא.
- ט. הדלת היתה סגורה ולא נעולה ובאותם רגעים נכנסה לחדר... מזכירת הוועד דאז, היא ראתה אותי יושבת על הכסא ואת רגליו של הנתבע 2 בתוך רגלי. מזכירת הוועד לא אמרה דבר ואני ניצלתי הזדמנות זו וברחתי מהחדר.
- י. חזרתי למטבח נסערת ואמרתי ל[מנהלת המטבח] המנהלת כי אני חשה ברע ויצאתי לביתי בשעה 12:30 לערך.
- יא. יצוין, כי סיפרתי ל[למנהלת המטבח] על האירוע רק בשלב יותר מאוחר.
- יב. אני אטען, כי לאחר אירוע זה דאג הנתבע 2 להחלפת הזכוכיות בחדרו מאטומות לחד כיווניות (אנטי-סאן), על מנת שלא יהיה ניתן לראות מבחוץ את המתרחש בחדרו ורק הוא יכול להבחין מי מתקרב לחדרו.

(ראה – סעיף 35 לתצהיר התובעת)

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 א. התובעת העידה כי ביום 24.11.03 היא החליטה לעשות מעשה, עת התקיים "קו פתוח"
2 למנכ"ל הנתבעת, במסגרתו השיבו המנכ"ל וחברי ההנהלה הראשית של הנתבעת לפניות
3 טלפוניות של עובדי הנתבעת.
4 לדבריה, במועד הנ"ל היא התקשרה ל"קו הפתוח", שוחחה עם מנכ"ל הנתבעת תוך שהיא
5 מזהה בשם בדוי. במהלך השיחה התלונה לדבריה על התנהלות בלתי תקינה של הנתבעת,
6 שעניינה ביצוע מעשי שחיתות (ראה – נספח א' לכתב התביעה המתוקן). אין חולק כי התובעת
7 לא התייחסה בתלונתה כאמור לנושא ההטרדות המיניות, לא כלפיה ולא כלפי עובדות
8 אחרות.
9 לגרסת התובעת, למחרת הגשת התלונה (ביום 25.11.03) היא נפגשה עם קב"ט בית החולים
10 (להלן: "קב"ט בית החולים"), תוך שהיא נענית להצעתו להיפגש גם עם הקב"ט הארצי של
11 הנתבעת (להלן: "הקב"ט הארצי") על מנת להוסיף ולפרוש בפניו את תלונותיה.
12
13 ב. הפגישה הראשונה בין התובעת לבין הקב"ט הארצי – פגישה שעל עצם קיומה אין חולק –
14 התקיימה ביום 30.11.03 בביתו של הקב"ט הארצי ובוכחותו של קב"ט בית החולים.
15 לגרסת התובעת במהלך פגישה זו היא סיפרה על התנהלותו הבלתי תקינה של הנתבעת, אך
16 לא הזכירה מפורשות את ההטרדות המיניות מצד הנתבעת מאחר ולא בטחה בקב"ט הארצי.
17 לכן הסתפקה לדבריה ב"רמיזה" בלבד שהתייחסה להטרדות אלה.
18
19 ג. הפגישה השנייה – שגם לגבי עצם קיומה אין חולק – התקיימה בביתה של התובעת ביום
20 17.12.03, בנוכחות קב"ט בית החולים והקב"ט הארצי. לגרסת התובעת, במהלך פגישה זו
21 היא סיפרה על הטרדות מיניות מצד הנתבעת כלפיה וכלפי עובדות אחרות, אולם חרף זאת
22 לא הופנתה להגיש תלונה לממונה על פי החוק.
23
24 ד. הפגישה השלישית – שאף לגבי עצם קיומה אין חולק – התקיימה בביתה של התובעת ביום
25 15.3.04. לגרסת התובעת בפגישה זו נכחו קב"ט בית החולים, הקב"ט הארצי, חוקר נוסף
26 מטעם הקב"ט הארצי וכן מזכירת הוועד המקומי דאז, מי שהיתה נוכחת לטענתה בחלקו
27 האחרון של "הארוע החמור" (להלן: "מזכירת הוועד").
28 לדברי התובעת, פגישה זו נסבה בעיקרה סביב עדותה של מזכירת הוועד באשר למעשי
29 ההטרדה המינית של נשים נוספות על ידי הנתבעת ובאשר "לארוע החמור".
30
31 7. לגרסת התובעת בתצהירה, לאחר שנודע לנתבעת על פנייתה להנהלת הנתבעת "בקו הפתוח" הוא
32 החל במסע התנכלויות כלפיה על רקע ההטרדות המיניות. התנכלויות שנועדו לפגוע

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

בסמכויותיה הניהוליות, להכפיש את שמה ולהתערב בסדרי העבודה במטבח. התובעת פרטה את מסכת ההתנכלויות כדלקמן:

א. ביום 23.1.04, חודשיים לאחר "הקו הפתוח", היא (התובעת) ביקשה מעובדות בחדר שטיפת הכלים להכין עגלות אוכל לחולים. לדבריה, הנתבע הורה לאחת מעובדות אלה, בעקבות פנייתה אליו, להורות לעובדות האמורות להימנע מביצוע המטלה שהוטלה עליהן על ידי התובעת.

ב. הנתבע ניסה לסכסך בין התובעת לבין הממונה עליה - מנהלת המטבח (להלן: "מנהלת המטבח" או "המנהלת") וסיפר למנהלת כי התובעת פנתה לגורמים שונים בבית החולים ודיווחה להם כי היא (המנהלת) "גנבה שניצלים מהמטבח" וכי היא "עושה קומבינות" עם ספקי המזון.

ג. הנתבע ארגן ביום 24.2.04 "עצומה" של עובדי המטבח, שהופנתה לוועד הארצי של הנתבעת ולהנהלת בית החולים (להלן: "העצומה"), במסגרתה נכתב כי התובעת גורמת לתסיסה ולמריבות בין העובדים. בתמיכה לדבריה צירפה התובעת העתק מן "העצומה" – שלגבי עצם עריכתה ושליחתה אין חולק. "עצומה" בבמסגרתה נכתב לאמור:

"אנו עובדי המטבח פונים אליכם בבקשה לטפל בנושא הסגנית...
(התובעת) אשר גורמת לתסיסה, לויכוחים ומריבות בין העובדים.

אנו באים לעבודה ולא באים לריב. בימים שאינה בעבודה יש שקט וכיף להיות בעבודה."

(ראה – נספח יב' לתצהיר התובעת)

לטענת התובעת, שיתוף הפעולה של עובדי המטבח אשר צרפו חתימתם ל"עצומה" הושג בעטיו של החשש שקינן בליבם מפני כוחו של הנתבע ומחמת מורא מפניו.

ד. אין מחלוקת על כך שבעקבות עריכת "העצומה" נערכה בדיקה על-ידי המנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים ומנהל כח-אדם ושכר. בדיקה אשר הצביעה על מעורבות יתר של ועד העובדים במטבח. התובעת צרפה לתצהירה את מסקנות הבדיקה במסגרתן נכתב, בין היתר, כך:

1. "על פי התרשמותנו לרוב המכריע של העובדים אין טענות כלפי סגנית מנהלת המטבח (התובעת)..."

2. קיימת בעיה ניהולית במטבח בית החולים והתערבות יתר של גורמים מחוץ למטבח... יו"ר ועד העובדים מדווח על כל מה שקורה במטבח והתוצאה היא מעורבות קבועה של ועד העובדים במהלכים היום יומיים

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

של המטבח ומערכת שלמה של התססת העובדים, דבר הפוגע בסמכות
ובמנהיגות של המנהלות.

3. נציין, כי לפני כשנתיים בוצע יעוץ ארגוני במטבח והמסקנות המרכזיות
היו בתחום בעיות ניהול ובתחום מעורבות יתר של ועד העובדים.

(ראה – נספח טו לתצהיר התובעת)

בירור נוסף שנערך בענין "העצומה" לבקשת הנתבע, הפעם על-ידי מנהל אדמיניסטרטיבי
של בית חולים אחר שמפעילה הנתבעת, הוביל למסקנות דומות. התובעת צרפה לתצהירה
גם את המסמך המפרט את תוצאות הבירור הנוסף (ראה – נספח יז לתצהיר התובעת).

ה. התובעת הוסיפה וטענה כי הנתבע הפעיל עובדת מטבח ששימשה "כזרועו הארוכה" לצורך
ההתנכלות כלפיה:

לדבריה, ביום 21.11.04 הסיתה העובדת הנ"ל (להלן: "העובדת הסוררת"), עובדת מטבח
אחרת לפגוע בה (בתובעת), כאשר בעקבות הסתה זו דחפה העובדת המוסתת לעבר התובעת
אמבטיה לשטיפת כלים ואף ניסתה לזרוק על התובעת תבנית גדולה, תוך שהיא צועקת על
התובעת. התובעת דיווחה לדבריה על אירוע זה למנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים
ולקב"ט הארצי (של הנתבעת) (ראה – נספח כא' לתצהיר התובעת).

לטענת התובעת, ביום 21.2.05 שלחה העובדת הסוררת את גיסתה "לחסל" אותה (את
התובעת) בחצר בית החולים באמצעות שפיכת חומצה (להלן: "אירוע החומצה"). התובעת
התלוננה על האירוע במשטרה וכן דיווחה עליו למנהל כח-אדם ושכר בבית החולים (ראה –
סעיף 62 לתצהיר התובעת ונספחים כג' - כט').

ו. כמו כן, טענה התובעת כי הנתבע מנע את קידומה בשכר ובדרגה וכי הנתבעת לא עשתה
דבר לתיקון המעוות.

8. ביום 24.2.05 פנתה התובעת למנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים וכתבה לו כי היא
חוששת לחייה נוכח האיומים מצד העובדת הסוררת (ראה – נספחים כז' - כט' לתצהיר התובעת).
התובעת לא קשרה בפניותיה כאמור בין התנהלות העובדת הסוררת לבין הנתבע ומעשי
ההטרדה או ההתנכלות שהיא מייחסת לו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

לדברי התובעת, שאף לגביהם אין מחלוקת, ביום 2.3.05 נערך לעובדת הסוררת בירור משמעותי - בעקבות תלונותיה של התובעת - אשר בסופו הוחלט להרחיק את העובדת מהמטבח לתקופה של 6 חודשים (החל מיום 10.4.05) ולהעסיקה במחסן הטכני בבית החולים. עוד הוחלט כי בתקופה זו תעקוב הנהלת בית החולים אחר יחסי העבודה במטבח ובמידת הצורך ינקטו צעדים נוספים (ראה - סעיף 69 לתצהיר התובעת ונספח לא').

דא עקא, שלדברי התובעת, חרף החלטתה של ועדת המשמעת, העובדת הסוררת, בגיבויו של הנתבע, המשיכה לפקד את המטבח "כתמול שלשום" (ראה - סעיף 70 לתצהיר התובעת ונספח לב).

9. לאחר הדברים הללו, משהתובעת חשה לדבריה כי "כלו כל הקיצין" היא פנתה לקבלת ייעוץ משפטי: ביום 28.3.05 פנתה באת כוחה לסמנכ"ל משאבי אנוש בהנהלת הנתבעת במכתב, במסגרתו הלינה על ההטרדות המיניות ועל ההתנכלויות כלפיה. מפאת חשיבות הדברים להכרעה נצטט חלק מתוכן המכתב, שעצם כתיבתו שליחתו וקבלתו אצל הנתבעת אינם שנויים במחלוקת:

1. ...

2. **כבר ביום 30.11.03 או בסמוך לכך התלוננה מרשתי בפני הקב"ט הארצי על התנכלויות והטרדות מיניות במסגרת העבודה, שהופנו כלפיה על-ידי עובד בכיר אצלכם.**

3. **עד היום, על אף פניות חוזרות ונשנות של מרשתי לקב"ט הארצי ולגורמים נוספים [בנתבעת], לא פעלה [הנתבעת] כנדרש על-פי החוק, לרבות חוקת העבודה לעובדי מוסדות ההסתדרות.**

4. **כמו כן, בחודשים האחרונים סובלת מרשתי במסגרת העבודה מאיומים ממשניים על חייה מצידה של עובדת [הנתבעת] וגם בענין זה, על אף פניותיה של מרשתי בעל-פה ובכתב לגורמים בכירים [בנתבעת] לא עשתה הקופה דבר.**

5. **מוצע כי נפגש בהקדם בענין זה, טרם פניית מרשתי לערכאות משפטיות.**

..."

(ראה - נספח לה לתצהיר התובעת)

10. אין חולק כי בעקבות פניה זו התקיימה פגישה במשרדו של סמנכ"ל משאבי אנוש בנתבעת בהשתתפות הסמנכ"ל, הקב"ט הארצי, באת כח הנתבעת, באת כח התובעת והתובעת. בסיכומה של הפגישה הוחלט כי התובעת תפנה לממונה על הטיפול בתלונות אודות הטרדות מיניות בנתבעת (להלן: "הממונה").

11. בהתאם לסיכום זה מסרה התובעת את גרסתה בפני הממונה ביום 17.4.05, כאשר לדבריה בעקבות הגשת התלונה החל הנתבע להשמיץ אותה ברחבי בית החולים, תוך שהוא נוקט

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

באמצעי הפחדה של עובדים ועובדות על מנת למנוע מהם להעיד וכן מפיץ שמועות פוגעניות ביחס לתובעת ולבני משפחתה.

בעקבות זאת, פנתה התובעת לסמנכ"ל משאבי אנוש בנתבעת בבקשה להרחיק את הנתבע אולם פנייתה הושבה ריקם. לדברי התובעת, ביום 31.7.05 היא קיבלה לידיה את סיכום בירור התלונה מיום 6.6.05 ואת החלטתו של סמנכ"ל משאבי אנוש להעמיד את הנתבע לדין משמעתי בהתאם לתקנון החל בנתבעת /ראה – סעיף 84 לתצהיר התובעת ונספחים ו', מ'-מא').

12. יצוין כי במסגרת מסקנותיה, קבעה הממונה כי הנתבע אכן הטריד את התובעת מינית, ביצע בה מעשים מגונים והציע לה הצעות חוזרות בעלות אופי מיני. כן קבעה הממונה כי הנתבע התנכל לתובעת ומשכך, המליצה לקיים בעניינו הליך משמעתי /ראה – נספח ו' לתצהיר התובעת). הליך אשר בסופו של יום, אף קוים (להלן: "ההליך המשמעתי").

13. לגרסת התובעת, מאז בירור התלונה הפעיל הנתבע "מכבש" של איומים על עובדים ועובדות על מנת שיחזרו מעדויות שמסרו במהלך החקירה על ידי הממונה.

14. התובעת הלינה אפוא בתביעתה הן על מעשי ההטרדה של הנתבע והן על טיפולה הכושל לטענתה של הנתבעת במעשי ההטרדה וההתנכלות כלפיה. עיקר טענותיה בהקשר זה היה - כי הנתבעת לא הפנתה אותה מיוזמתה לממונה לצורך חקירת תלונתה, על אף שדיווחה עליה לקב"ט בית החולים ולקב"ט הארצי כבר ביום 17.12.03, כי הטיפול בתלונה (משזו הועברה לממונה) ארך זמן ממושך מעבר לסביר וכן טענה כי הנתבעת התעלמה מפניותיה ולא טיפלה במעשי ההתנכלות של הנתבע על רקע מעשי ההטרדה המינית.

22. גרסת עדי התובעת בבית הדין

15. לתמיכת גרסתה כאמור העידו מטעמה של התובעת עדים נוספים, כדלקמן:

א. קב"ט בית החולים, העיד בין היתר, על הפגישה שהתקיימה בין התובעת לבין הקב"ט הארצי ביום 30.11.03 בביתו של קב"ט בית החולים, פגישה במהלכה סיפרה לדבריו כי הנתבע מטריד מינית עובדות בבית החולים וכי גם כלפיה הפנה הנתבע אמירות בעלות אופי מיני. לדבריו, לאחר הפגישה אמרה לו התובעת כי היא אינה בוטחת בקב"ט הארצי וחוששת כי הוא מקליט אותה ואילו הקב"ט הארצי מצדו ביקש מהתובעת לשכנע עובדות נוספות ליתן עדות בנושא ההטרדות המיניות.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 כן העיד קב"ט בית החולים על פגישה נוספת שנערכה בין התובעת לבין הקב"ט הארצי
2 ביום 17.12.03 בביתה של התובעת. פגישה במהלכה מסרה התובעת שמות של עובדות
3 שהוטרו ממינית על-ידי הנתבע. לגרסתו, בפגישה זו אף סיפרה התובעת על "אירוע הטוש".
4 הוסיף קב"ט בית החולים והעיד כי בתום הפגישה הנ"ל אמר הקב"ט הארצי לתובעת כי
5 הטיפול בתלונתה יהיה קל יותר ככל שתשכנע נשים נוספות להעיד כנגד הנתבע.
6 כן העיד כי ידוע לו על פגישה נוספת שהתקיימה שלא בנוכחותו בין התובעת והקב"ט
7 הארצי.

8
9 ב. מנהלת המטבח (להלן: "**מנהלת המטבח**") העידה על כך שהיא עצמה הוטרה מינית על-
10 ידי הנתבע וכי הוא התנכל לה על רקע עדותה בקובלנה אשר הגישה כנגדו הנתבעת על רקע
11 התלונות בדבר הטרדות מיניות ועל רקע עדותה בהליך המשמעת.
12 הוסיפה המנהלת והעידה, כי התובעת ציינה בפניה במהלך שנת 1997 את הסתייגותה
13 מנסיעה עם הנתבע ברכבו לפגישה שנקבעה לה בהנהלת הנתבעת וזאת, בשל החשש
14 ש"יאנוס" אותה.
15 בנוסף, העידה כי היא לא התלוננה על תפקודה של התובעת בפני הנתבע בתחילת 1/03
16 ועובר ל"ארוע החמור".

17
18 ג. **עובדת מטבח נוספת** העידה על היחסים העכורים שבינה (בין העדה) לבין העובדת הסוררת,
19 אשר לדבריה קיללה אף אותה ואת בתה. כן העידה, על ההתנכלות שמתנכלת עובדת זו
20 (העובדת הסוררת) לתובעת, המתבטאת בכך שהעובדת הסוררת מקללת את התובעת,
21 זורקת עליה חפצים ומטיחה בה מילים גסות. בנוסף העידה כי משודע בבית החולים על כך
22 שהתובעת הגישה תלונה כנגד הנתבע, ערך הנתבע "עצומה" והחתים עליה עובדים במטרה
23 ל"סלק" את התובעת מעבודתה.

24
25 ד. **אחראית המשמרת במטבח**, אשר הועסקה בנתבעת עד לשנת 2007, העידה על עריכת
26 "העצומה" בחודש 2/04 על-ידי הנתבע. לדבריה, היא ידעה על קיומו של סכסוך בין
27 התובעת לנתבע, אך לא ידעה על מה נסב/ראה - סעיף 4 לתצהיר העדה).
28 עוד העידה עדה זו כי מספר שנים טרם שהנתבע והתובעת הסתכסכו, היא היתה נוכחת
29 באירוע במהלכו נטל הנתבע את ידה של התובעת וגרד את כף ידה באצבעו ואילו התובעת
30 מצידה משכה את ידה בהסתייגות. לדברי העדה, תנועה זו שעשה הנתבע מבטאת הזמנה
31 לקיום יחסי מין/ראה - סעיף 5 לתצהיר העדה).
32 הוסיפה אחראית המשמרת והעידה כי הנתבע פעל באופן מפלה כיו"ר ועד העובדים, תוך
33 שהוא מעדיף לסייע לעובדים מ"התפוצה התימנית" וכי באחת הפעמים הוא אף אמר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

בפומבי כי "הוא יעזור לעשרים 'משלהם' [עובדים ממוצא תימני] ולשני אשכנזים – לא".
לדברי העדה, היא נפגעה עמוקות מדברים אלה שאמר הנתבע בהיותה ילידת פולין ובת
לניצולי שואה. כן הוסיפה, כי מדברי הנתבע הבינה כי אי קידומה בתפקיד ובדרגה משך
שנים ארוכות היה פועל יוצא של המדיניות המפלה "שהנהיג" הנתבע בבית החולים נראה –
סעיף 6 לתצהיר העדה).

ה. **בתה של התובעת**, המשמשת כמזכירה רפואית במחלקה האורטופדית ילדים בבית חולים
אחר שמפעילה הנתבעת, הכחישה טענות שהעלה הנתבע כנגד התובעת בנושא הדלפת
פרטים רפואיים הנוגעים לבתו של אחד מעדיה בהליך זה. הדלפה שנעשתה לשיטתו של העד
על פי הוראת התובעת.

ו. **המנהל האדמיניסטרטיבי של בית חולים נוסף שמפעילה הנתבעת**, העיד על הברור
הנוסף שקיים ביחס לעריכת "העצומה" ומעורבות היתר של הנתבע במטבח.

3ב. גרסת הנתבע בתצהירו

16. הנתבע חלק מכל וכל על גרסת התובעת ועדיה באשר למעשי ההטרדה וההתנכלות שיוחסו לו:
לגרסת הנתבע, לתובעת היה אינטרס ש"בער בעצמותיה" "להעליל" עליו עלילות שווא בשל
סכסוך שפרץ ביניהם בנוגע לאחד מעובדי המטבח, מר ל' (להלן: "פרשת העובד מר ל'"). סכסוך
בו התערב הנתבע לטובת העובד בתוקף תפקידו כיו"ר ועד העובדים ובאופן אשר קומם את
התובעת והצית בליבה את אש הנקם.
הנתבע העיד כי טרם לפרשת העובד מר ל' היו יחסי העבודה בינו לבין התובעת "מצוינים"
ואפילו חבריים. אולם, אט אט החלו להגיע אליו תלונות אודות התנהלותה "הסכסכנית",
ששיאה היה בפרשת העובד מר ל'.
מפאת חשיבות הדברים להכרעה נביא בהקשר זה את גרסת הנתבע בתצהירו בנוגע לפרשת
העובד מר ל' כלשונה:

"אז התעורר הסיפור של העובד [ל'], שכביכול לא סר למרותה, ולא עשה מה
שהיא אמרה, ושצריכים למטר אותו.

באו אלי עובדים ואמרו ש[העובד ל'] קיבל מכתב פיטורין וכי נעשה לו עוול.

הטבחים אמרו לי שהתובעת נתנה לו הוראה והוא ביצע הוראה אחרת שקיבל
[מהמנהלת]. אני ערכתי בירור במשרדי, בנוכחות העובדים והתובעת. העובדים
אמרו בפניה שהיא משקרת.

[העובד ל'] היה צעיר בן 25 שנה, בן להורים נכים שהוא מפרנסם. בכה שנעשה
לו עוול. אני דרשתי מהתובעת להתעמת עם העניין.

התובעת אמרה בנוכחות כולם שהם השקרנים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

בבירור הזה הבנתי שהתובעת מוליכה אותנו שולל, שהיא מוכנה להרוס לאדם את פרנסתו. אמרתי לה, אכן באופן לא יפה, את חתיכת שקרנית, עופי לי מהעיניים, ככה לא מתנהגים, אני בז לך. טעיתי כשאמרתי את הדברים בפני כולם. הייתי מאד כעוס, כי ראיתי שהעובדים פנו אלי ולא התייחסתי לתלונותיהם. התובעת התנהגה כמי שהקיש אותו נחש. הסתובבה ורצה למטבח. היא ציפתה ממני שאגבה אותה כמו שנהגתי וזה לא קרה.

הרגשתי לא נוח שדברתי אליה באופן קשה מול עובדים הכפופים לה והלכתי להתנצל בפניה, אם כי הבהרתי לה שלגופו של ענין היא לא צודקת.

חשבתי שבוזה הענין נגמר והלכתי.

אחרי יום או יומיים ראיתי אותה, אמרתי שלום ולא ענתה. כך היה גם בפעמים נוספות. נתק מוחלט. מאז לא דיברתי איתה.

פתאום לאחר מכן נולד הסיפור, שכאילו ב-2003 הטרדתי אותה מינית. היא העלילה עלי עלילה נוראית.

העובדים אמרו לי לאחר הענין עם [העובד ל'] שהיא אומרת שתפיל אותי."

(ראה – סעיף 107-111 לתצהיר הנתבע).

17. לדברי הנתבע, מאז פרשת העובד מר ל' התובעת לא פקדה עוד את חדרו ונוצר ביניהם נתק מוחלט, למעט מקרה אחד בו נקרא למטבח בעקבות אירוע שהיה בין התובעת לבין גיסתה של העובדת הסוררת, לאחר שהתובעת התלוננה על איומים.

4. עדות עדי הנתבע בתצהיריהם

18. בנוסף לנתבע, העידו מטעמו מספר עדים, כדלקמן:

א. העד מר מ', אח מוסמך בהנהלת הסיעוד וחבר ועד העובדים של בית החולים בתקופה הרלבנטית, העיד על תלונות מצד עובדי המטבח על התנהגות התובעת. עד זה אף העיד על פרשת העובד מר ל' ועל היחסים המדורדרים במטבח בית החולים.

ב. בן דודה של התובעת, המועסק במחלקת הלוגיסטיקה בבית החולים, הכחיש במסגרת תצהירו מכל וכל את "אירוע הדודה" (היא אמו) כפי שתארה אותו התובעת כאמור לעיל. הוסיף עד זה והעיד על היחסים המדורדרים בינו לבין התובעת ומשפחתה. זאת, מאחר ולדבריו התובעת ניסתה לגרום לסכסוך משפחתי בינו לבין בת זוגו, עת הפיצה "שמועות" אודותיו בדבר מערכת יחסים שהיתה לו כביכול מחוץ לנישואין. כן העיד עד זה כי בתה של התובעת, המועסקת אף היא בבית החולים, חשפה מידע רפואי אודות אשפוזו של בתו הקטינה.

ג. העד מר ס', טבח ראשי ומשמש כחבר ועד העובדים של בית החולים, העיד כי שמע מפיו התובעת על כוונותיה לנקום בנתבע בעקבות פרשת העובד מר ל'.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

לדבריו, הוא נהג להסיע את התובעת מדי בוקר לעבודתה בבית החולים כאשר במהלך הנסיעות התפתחו ביניהם שיחות במהלכן שמע מפי התובעת על כוונתה כאמור. העד מר ס' הכחיש מכל וכל את האירוע שהקדים לטענת התובעת את האירוע החמור, לפיו היא (התובעת) נכנסה יחד עמו לחדרו של הנתבע על מנת לשמוע מפיו על תלונותיה של מנהלת המטבח. הוסיף עד זה והעיד כי למיטב ידיעתו, התובעת ועוה"ד שלה הן שעומדות מאחורי ההחלטה שלא להמליץ עליו (על מר ס') כעובד מצטיין.

ד. **העד מר ר', איש אחזקה בנתבעת**, העיד על השתתפותו בהשתלמות באילת בשנת 2004 (במהלכה התרחש לפי אחת מגרסאות התובעת "ארוע הטוש"), על כך שהיה צמוד לנתבע במהלך ההשתלמות ועל כך שלא היה עד לכל אירוע של הטרדה פיזית של התובעת, לרבות "ארוע הטוש".

ה. **העדה הגב' ש', עוזרת טבח בנתבעת**, העידה על תיפקודה של התובעת במטבח ועל הסכסוכים שהיו בין העובדים בעטיה של התובעת. העדה המשיכה והעידה כי היא שמעה מפי התובעת על כוונותיה "להפיל" את הנתבע ולהעליל עליו עלילות שווא וכי התובעת חדלה לדבר עם הנתבע לאחר פרשת העובד מר ל'. כן העידה עדה זו כי היא נעזרה בנתבע, כיו"ר הוועד, בשל בעיה משפחתית והביעה כעס רב על התובעת בשל שמועות שהפיצה לדבריה אודות קשרים אינטימיים בינה לבין הנתבע.

ב. גרסת הנתבעת

19. מטעם הנתבעת העידו בפנינו 4 עדים שניסו להזים את טענות התובעת באשר לטיפול הכושל של הנתבעת בנושא ההטרדות המיניות וההתנכלות כלפיה מצד הנתבע ושלוחיו. עדים אלה התיחסו בעדותם להליך החקירה והטיפול בתלונותיה של התובעת, כדלקמן:

א. **מנהל בית החולים בתקופה שהחל מחודש 1/99 ועד לחודש 2/07**, הכחיש את טענתה של התובעת, לפיה הוא ביקש ממנה בחודש 9/05 לצאת לחופשה כפויה על חשבון הנתבעת, מהטעם שהנתבע הוא "בן - אדם נחוץ".

ב. **המנהלת האדמיניסטרטיבית בבית החולים החל מחודש 9/05**, העידה על יסוד מסמכים שהועברו אליה ומתוקף תפקידה, על קבלת "העצומה" שיוזם וערך הנתבע אצל הנהלת הנתבעת וכן על מכתב נוסף ואנונימי בעניינה של התובעת שנשלח למנכ"ל הנתבעת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 עוד העידה כי מבירור שנערך עלה כי מרבית העובדים צרפו את חתימתם לעצומה נוכח
2 דרישתו של הנתבע ומחמת מורא מפניו של הנתבע וכי ועד העובדים התערב יתר על המידה
3 בהתנהלות היומיומית במטבח.

4 בנוסף, העידה כי משתוצאות הבדיקה לא נשאו חן בעיני הנתבע דרש האחרון לקיים בירור
5 נוסף וכי בירור שכזה נערך והעלה ממצאים דומים.

6
7 כן העידה המנהלת האדמיניסטרטיבית כי בחודש 3/05 התקיים בירור משמעתי לגבי
8 העובדת הסוררת, במסגרתו הוחלט להרחיקה מהמטבח לתקופה של 6 חודשים.

9 הוסיפה המנהלת האדמיניסטרטיבית והעידה כי במסגרת מכתבי התלונה הרבים ששלחה
10 אליה התובעת בעניינה של העובדת הנ"ל לא נטען כי הנתבע הוא שעמד מאחורי התנהגותה
11 של העובדת הסוררת. משכך טופלו התלונות בעניינה של אותה עובדת בעייתית מאז
12 ומעולם - במישור המשמעתי. זאת, בין היתר, באמצעות שיחות ובירורים עם העובדת וכן
13 בירור עם מנהלת המטבח, במסגרתו סוכם כי התובעת תזכה לגיבוי מלא מן המנהלת.

14
15 אשר לטענותיה של התובעת באשר לאי קידומה בשכר כחלק ממסע ההתנכלות כלפיה,
16 העידה המנהלת האדמיניסטרטיבית כי תנאי העסקתה של התובעת נקבעו על-פי ההסכמים
17 וההסדרים הקיבוציים וכי התובעת קודמה בחודש 12/97 לדרגה אישית – 43. זאת, מעבר
18 לדרגת השיא, שהינה דרגה 42 במתח הדרגות המתאים. כן העידה, כי התובעת מקבלת את
19 כל ההטבות הכספיות הנגזרות מדרגתה.

20
21 ג. **הקב"ט הארצי של הנתבעת**, אשר שימש בתפקידו הנ"ל בין השנים 1993-2008, העיד כי
22 בעקבות פנייתה של התובעת ל"קו הפתוח" (ביום 24.11.03) ולאחר שהסתבר לו על יסוד
23 בירור שערך עם קב"ט בית החולים, כי התובעת היתה אחת המתלוננות ביום זה, הוא נפגש
24 עם התובעת ביום 30.11.03 על מנת לבדוק את תלונתה. פגישה שהתקיימה בביתו של קב"ט
25 בית החולים.

26 לדברי הקב"ט הארצי, במהלך פגישה זו סיפרה לו התובעת על אירועים שונים הקשורים
27 לטוהר המידות של הנתבע ולהתנהגותו השתלטנית והכוחנית. עד זה הדגיש כי במהלך
28 אותה פגישה התובעת לא העלתה טענות בנושא הטרדתה המינית על-ידי הנתבע וכי לו
29 היתה מעלה טענות שכאלה, הוא היה עורך רישום של הדברים וממשיך בחקירה.

30 הוסיף הקב"ט הארצי ומסר בתצהירו כי בעקבות פניות של התובעת קוימה ביניהם פגישה
31 נוספת ביום 17.12.03 שנערכה בביתה של התובעת, כאשר גם בפגישה זו לא העלתה
32 התובעת כל טענה לפיה היא הוטרדה מינית על-ידי הנתבע וכל שסיפרה היה כי הנתבע
33 הטריד עובדות אחרות, בלא לציין את שמותיהן. הקב"ט הארצי צירף לתצהירו תרשומת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

שנערכה לדבריו בזמן אמת המתעדת את הדברים שנאמרו בפגישה השניה (נספח ב'
לתצהיר הקב"ט הארצי).

הוסיף הקב"ט הארצי והעיד כי רק במסגרת הפגישה השלישית שנערכה ביום 15.3.04
סיפרה התובעת לראשונה כי היא הוטרדה מינית על-ידי הנתבע, וכן כי במהלך הפגישה
הנ"ל הוא הבהיר לה (לתובעת) את דבר קיומו של מסלול חוקי לבירור תלונות בדבר
הטרדה מינית וכן את שם הממונה המטפלת בבירור. לדבריו, לאור חששותיה של התובעת
מן הנתבע היא ביקשה ממנו (מן הקב"ט) "במפורש ובמפגיע" שלא לחשוף את טענותיה
"בשום אופן ובפני אף גורם", לרבות הממונה, אלא לנסות ולאתר נשים נוספות שהוטרדו
ואשר תהיינה מוכנות להעיד על כך.

כראיה לדבריו, צירף הקב"ט את הפרוטוקול שערך המתיחס לאותה פגישה כשהוא מאושר
בחתימת התובעת במסגרתו נכתב לאמור:

**"אני מצהירה בזה שאני יודעת שנושא הטרדות מיניות בעבודה צריכות להיות
מטופלות על-פי החוק על-ידי עובדת סיעוד או סוציאלית אבל אני רציתי
שאתה תגבה את העדות על מנת שתשכנע עובדות נוספות להעיד כמוני וזאת
מחשש שאני אפגע ממעשים של [הנתבע]."**

(ראה - נספח ג' לתצהיר הקב"ט הארצי)

הקב"ט הארצי הוסיף והסביר כי לנוכח בקשתה המפורשת של התובעת הוא נמנע מלהעביר
את תלונתה לטיפול של הממונה, אולם דיווח לה על פנייה אנונימית. כן ציין, כי התובעת
מסרה לו שמות של עובדות נוספות, אשר לדבריה הוטרדו על-ידי הנתבע, וכן שמות של
עובדות אחרות שעדותן יכולה לסייע בהוכחת טענותיה. לדבריו, עובדות אלה סירבו לשתף
פעולה עם הבדיקה. עובדה עליה דיווח לממונה, ללא ציון שמות וזאת, בהתאם לבקשתה
המפורשת של התובעת.

לדברי הקב"ט הארצי, במהלך התקופה שעד לפניית הרשמית של התובעת לממונה
באמצעות באת כוחה (בחודש 3/05), היא שוחחה עימו פעמים רבות, כאשר במהלך כל אותן
שיחות לא העלתה בפניו טענות או תלונות כלשהן אודות התנהלות הבדיקה בעניינה.

אשר לטענות התובעת ביחס ל"איומים" שספגה מהעובדת הסוררת המקורבת לנתבע העיד
הקב"ט הארצי כי התובעת דיווחה לו על כך וכי הוא הורה לה להגיש תלונה בענין זה
למשטרה.

הוסיף והעיד הקב"ט הארצי כי משפנתה התובעת לראשונה באופן רשמי לנתבעת בדרישה
לבדוק את טענותיה בדבר ההטרדה המינית ביום 28.3.05, זימנה אותה הנתבעת באופן
מידי לפגישה. פגישה אשר התקיימה ביום 11.4.05 בהשתתפות סמנכ"ל משאבי אנוש

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

ומידע של הנתבעת דאז, בייכ הנתבעת, התובעת ובאת כוחה וכן הקב"ט הארצי, כאשר בסופה של אותה פגישה סוכם על העברת הטיפול לממונה, עימה נפגשה התובעת ביום 17.4.05.

ד. **הממונה** העידה בפנינו במסגרת תצהירה על הצעדים שנקטה הנתבעת כדי למנוע, ובמידת הצורך, אף לשרש תופעות של הטרדה מינית במקום העבודה, ובכלל זאת – קביעת תקנון, פרסומו, מינוי אחראית לטיפול בתלונות ובירור יעיל של תלונות בדבר הטרדה מינית. אשר לתלונתה של התובעת, העידה הממונה כי הענין הועבר לטיפול בחודש 4/05, בעקבות פגישה אשר התקיימה אצל סמנכ"ל משאבי אנוש ומידע בנתבעת. הממונה הוסיפה והעידה כי לפני העברת הטיפול בתלונה אליה היא עודכנה על-ידי הקב"ט הארצי על הפרשה, ללא ציון שמות, מאחר והתובעת העדיפה כי תלונתה לא תועבר לטיפול. לדברי הממונה, היא נפגשה לראשונה עם התובעת ביום 17.4.05, אז מסרה לה התובעת את תלונתה, לפיה - הנתבע הטרד אותה והתנכל לה על רקע הטרדה מינית. בהמשך היא גבתה לדבריה עדויות משמונה עדים, עיינה במסמכים שנמסרו לה ושמעה את גרסת הנתבע. בתום הבירור וביום 6.6.05 היא הוציאה דו"ח מקיף הקובע כי הנתבע הטרד מינית את התובעת והתנכל לה בעבודתה בבית החולים. נוכח האמור אף המליצה לדבריה לפתוח בהליכים משמעתיים נגדו.

הממונה התייחסה גם לנושא "העצומה" שערך הנתבע, שנחתמה על-ידי 12 מעובדי המטבח. לדבריה, היא לא קיימה בירור בנושא זה, מאחר והפרשה כבר נבדקה על-ידי המנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים ולאחר מכן ועל-פי בקשת הנתבע, גם על-ידי המנהל האדמיניסטרטיבי של בית חולים נוסף שמפעילה הנתבעת, כאשר מבירורים אלה עלה כי מרבית העובדים שחתמו על "העצומה" צרפו את חתימתם נוכח דרישתו של הנתבע ובשל החשש מפניו.

אשר ל"פרשת החומצה" - העידה הממונה כי לאחר שתיק החקירה המשטרתי הנוגע לתלונתה של התובעת בענין זה - נסגר לא היה מקום מבחינתה לקיים בדיקה נוספת. מה גם שלא היו בידיה האמצעים לבדוק את הטענות הסבוכות של התובעת בהקשר זה, לרבות הטענות הנוגעות למעורבותו של הנתבע.

ג. ההליכים הנוספים שהתקיימו בעקבות תלונתה של התובעת

20. כפי שצוין לעיל, תלונותיה של התובעת אודות ההטרדות המיניות ומעשי ההתנכלות של הנתבע התבררו בפני הממונה ולאחר מכן גם במסגרת הליכים משמעתיים שיזמה הנתבעת בהתאם

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

לתקנונה. הליכים שהתנהלו במקביל להתנהלות הסכסוך בבית-דין זה ואשר הסתיימו בסופו של יום במתן פס"ד בהליך המשמעותי, כפי שיפורט מייד.

למען שלמות התמונה נתיחס בקצרה לאשר נטען והתרחש במסגרת הליכים אלה ;

1. בירור התלונה על-ידי הממונה

21. עיקרי התלונה, כפי שהוצגה ביום 17.4.05 בפני הממונה וכפי שפורטו בחוות דעתה מיום 6.6.05, היו כדלקמן :

התובעת מסרה כי שלוש שנים לפני הפנייה לממונה (במהלך שנת 2002) החל הנתבע להתבטא בפניה באופן חוזר ונשנה בביטויים המהווים הטרדה מינית (כפי שפורט לעיל), ואילו היא מצידה הגיבה לדברים באופן המבטא דחיה.

בנוסף, סיפרה התובעת לממונה על "אירוע הדודה", גירוד כף ידה בתנועת אצבע על ידי הנתבע כהזמנה לקיום יחסי מין, על הנוהג של הנתבע לדבר באופן בוטה מינית לכלל העובדות וכן על "אירוע הטוש" ו"אירוע החוטיני" שארעו - בהתאם לדבריה בפני הממונה - במהלך שנת 2003 (כשנתיים לפני מתן העדות אצל הממונה) .

במסגרת עדותה בפני הממונה הוסיפה וסיפרה התובעת גם על "האירוע החמור" וזאת בדומה לגרסה שמסרה במסגרת תצהירה, כאשר אירוע זה התרחש לדבריה בפני הממונה, בסביבות 8/03 (כשנה ו-8 חודשים לפני בירור התלונה).

התובעת אף הלינה בפני הממונה על מעשי ההתנכלות מצד הנתבע, שהתבטאו לדבריה בארגון "העצומה" החתומה על-ידי עובדי המטבח וכן בנסיון של הנתבע לפגוע בה פיזית באמצעות העובדת הסוררת, אשר מצידה שלחה את גיסתה לבצע את הפגיעה בתובעת בחצר בית החולים (ארוע החומצה).

22. הנתבע מסר אף הוא את גרסתו בפני הממונה, תוך שהוא מכחיש מכל וכל את טענותיה של התובעת וטוען כי התובעת רוקמת כנגדו "עלילה" בשל חשש מפיטורים בעקבות תלונות של עובדים כלפיה. לדבריו, התובעת אף החלה להפיץ שמועות כי היא "תפיל אותו" ותעליל עליו עלילות שווא.

23. בנוסף לתובעת ולנתבע, העידו בפני הממונה עדים נוספים :

א. סגנית מנהלת המשק בנתבעת, אשר לדבריה התובעת נכחה באירוע הטוש, העידה בפני הממונה כי היא אינה זוכרת אירוע שכזה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

ב. עובדת מטבח בנתבעת, אשר לדברי התובעת נכחה אף היא ב"אירוע הטוש" וב"אירוע החוטיני", העידה אף היא כי אין היא זוכרת אירועים שכאלה.

ג. עוזר למנהל האדמיניסטרטיבי בבית החולים (להלן: "עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי"), אשר לטענת התובעת נכח ב"אירוע הטוש", העיד שראה את הנתבע מעביר טוש על חולצתה של התובעת שנגע גם בחזה וכן על כך שהוא (העד) נתן לתובעת נייר לנגב את כתמי הצבע על חולצתה.

ד. בן דודה של התובעת ועובד מחלקת הלוגיסטיקה בבית החולים (אשר העיד אף בפנינו), הכחיש מכל וכל את "אירוע הדודה" ואת חילופי הדברים שהיו, לטענת התובעת, בין הנתבע לבין אימו בנושא מנהג מילת הנשים בתימן. דודתה של התובעת אשר נשאלה על אירוע זה טלפונית בנוכחות הממונה הכחישה את חילופי הדברים כאמור.

ה. המנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים – אשר העיד אף בפנינו מטעמה של הנתבעת – הגיש לממונה את "העצומה" של עובדי הנתבעת מיום 24.2.04, מכתב נוסף שהופנה למנכ"ל הנתבעת ללא תאריך וכן את סיכום הברור שערך בנוגע למערכת היחסים במטבח, כפי שפורט לעיל.

ו. מנהלת המטבח – אשר העידה אף בפנינו – העידה בפני הממונה כי הנתבע נהג לבקר תכופות במטבח עד למועד בו התלוננה עליו התובעת ב"קו הפתוח" והיה ביחסים טובים עם התובעת. כן העידה על סגנון הדיבור הבוטה של הנתבע מבחינה מינית.

ז. המנהל האדמיניסטרטיבי של המרכז הרפואי בנתבעת, שערך ברור נוסף בנוגע למעורבותו של הנתבע במטבח בית החולים, העיד על כך שלדברי 11 העובדים עימם שוחח, הנתבע הוא שביקש מהם לחתום על "העצומה" שהופנתה כנגד התובעת.

ח. מזכירת הועד הארצי, אשר לגרסת התובעת היתה נוכחת במהלך חלק מן ה"אירוע החמור", העידה בפני הממונה על מעשה ההטרדה שראתה עת שפתחה את דלת חדרו של הנתבע בעיצומו של "האירוע החמור".

ט. הקב"ט הארצי של הנתבעת – אשר העיד אף בפנינו – סיפר לממונה על השיחות שקיים עם התובעת בנוגע לתלונותיה.

מסמך
מס' 8377-05
תאריך: 10.12.2004
מקום: תל אביב

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

24. בסיכום דבריה כתבה הממונה כי היא התרשמה מאמינותה של התובעת וכי היא מקבלת את גרסתה הן לענין ההטרדה והן לענין ההתנכלות. בהקשר זה הסתמכה הממונה בעיקר על התרשמותה "מתגובותיה הרגשיות של התובעת", ממה שראתה כדמיון בגרסאות שמסרה לקב"ט הארצי ולה עצמה. לענין "האירוע החמור" הסתמכה הממונה על עדותה של מזכירת הוועד ולענין "ארוע הטוש" הסתמכה על עדותו של עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי בבית החולים, שתמכה להבנתה בגרסת התובעת באשר לאירוע זה. הממונה הסתמכה אף על עדותה של מנהלת המטבח שהעידה בפניה על מנהגו של הנתבע להתבטא באופן מיני כלפי עובדות. לגבי ההתנכלות, הסתמכה הממונה על עדותם של המנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים ושל המנהל האדמיניסטרטיבי של המרכז הרפואי.

25. ההליך המשמעתי

25. בהתאם להמלצת הממונה, הגישה הנתבעת בחודש 7/05 קובלנה משמעטית, במסגרתה דרשה את פיטוריו של הנתבע. במקביל הוגשה גם בקשה להשעיית הנתבע לאלתר עד לתום ההליכים המשמעתיים, וזאת נוכח הממצאים שבדו"ח הממונה ובהתחשב בתפקידו של הנתבע בבית החולים ובמידת השפעתו על ציבור העובדים. עם זאת, בעקבות פנייתו של יו"ר ועד העובדים הארצי שביקש את משיכתה של בקשת ההשעיה, התקיים מו"מ בין הנתבעת לבין יו"ר ועד העובדים הארצי, אשר בסופו הגיעו הצדדים הנ"ל להסכמה לפיה תוקפא הבקשה להשעיה. זאת לאחר שהנתבע התחייב להמנע מלקיים שיחות עם עובדים בנוגע להליכים שהתקיימו במסגרת ההליך המשמעתי ולאחר שהתחייב כי פגישות עם עובדות, במסגרת פעילותו כיו"ר הוועד בבית החולים, תתקיימנה להבא אך ורק בנוכחות אדם נוסף (ראה – סעיף 22-25 לתצהיר מי שהיה עד 2/08 ראש חטיבת משאבי אנוש ומידע בנתבעת).

26. הליך ההוכחות והסיכומים בקובלנה המשמעטית הסתיים בחודש 6/08, כאשר בסופו של יום ניתן פסק-דין לפיו התקבלה הקובלנה והנתבע פוטר מעבודתו בנתבעת. במהלך הדיון בבית הדין הוצגו בפניו כל הפרוטוקולים המתעדים את עדויות העדים הרבים שהופיעו בהליך המשמעתי - אשר מספר מצומצם מתוכם העיד גם בפניו. כמו כן הוצגו בפניו תיקי המוצגים שהוצגו בהליך המשמעתי מטעם התביעה וההגנה. יובהר כי לצורך ביסוס מסקנותינו העובדתיות הסתמכנו על עדותם של העדים שהעידו בפניו לרבות עדותם בהליך המשמעתי. משכך ככל שקיימת התייחסות במסגרת ההכרעה לעדים שהעידו בהליך המשמעתי בלבד הרי שהדבר נעשה לשם קביעת המשקל הראייתי שיש ליתן לאי העדות בפניו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמוגית ואח'

ד. הכרעה

17. הכללים הראייתיים שיש להחיל לצורך הכרעה בתביעות על-פי החוק

למניעת הטרדה מינית

27. טרם שנדרש לניתוח הגרסאות השונות ולהכרעה במחלוקות העובדתיות, מוצאים אנו להקדים מספר הערות באשר לכללים הראייתיים שיש ליישם לצורך ההכרעה בתובענות שעניינן – הטרדה מינית ובמיוחד באותן תובענות בהן מועלות טענות חמורות בדבר ביצוע מעשים מגונים:

28. כפי הידוע, הערכת המהימנות של גרסאות קורבן לעבירת מין מציב בפני הערכאה השיפוטית אתגרים - שלא לומר מכשולים - לא מבוטלים הנובעים משלושה טעמים עיקריים:

א. הטעם האחד - קשור באופיים של חלק ניכר ממעשי ההטרדה הנעשים בחדרי חדרים על פי רוב ללא נוכחות עדים, כאשר לעיתים מזומנות על בית הדין להכריע בתביעה שבפניו - ובעיקר בטענות החמורות יותר המועלות במסגרתה - על יסוד שתי גרסאות סותרות המתנכרות זו לזו באופן מוחלט.

ב. הטעם השני - קשור להשפעה הנפשית של מעשי ההטרדה, ובעיקר החמורים שבהם, שהינה פונקציה ישירה של עוצמת החומרה שבמעשה. זאת בשים לב לכך שמעשה הטרדה חמור יכול שיחווה בנסיבות מסוימות על ידי הקורבן לו כטראומה נפשית. חוויה אשר מעצם טיבה משליכה הן על אופן הטבעת האירוע בתודעתו ובזיכרונו של הקורבן - לעיתים תוך הפעלת מנגנוני הגנה היוצרים "כשל ייצוגי" או פערים בין הארוע "כפי שהוא במציאות" לבין צריבתו בתודעתו של הקורבן, וזאת הן במועד ההתרחשות והן לאחריו.

העיסוק בקושי שבעיבוד הפסיכולוגי של האירוע הטראומטי ברגע התרחשותו, עובר כחוט השני בספרות הפסיכולוגית ומצוי כבר בחיבורו הידוע של "האב המייסד", זיגמונד פרויד (Freud) **"מעבר לעקרון העונג"** (ראה - **מעבר לעקרון העונג ומסות אחרות** /תרגום: חיים איזק; עריכה מדעית: ח. אורמיאן, תל אביב: דביר, תשמ"ח-1988). חיבור אותו מרבים לאזכר ולצטט אלה העוסקים בחקר עיבודה וצריבתה של הטראומה הנפשית ברגעי התרחשותה:

כך למשל, מציינת חוקרת התרבות קתי קארות (Caruth) בהתייחסה לחיבור האמור, כי על מנת להגן על עצמנו מפני גירויים אלימים ופוגעניים מבחינה נפשית, נוטים אנו לעשות שימוש במנגנונים המאפשרים יצירת אטימות וניתוק מהסביבה במצבי טראומה. זאת, עד כדי חוסר יכולת לחוות את גירויי המציאות באופן מלא כפי שאלה התרחשו בזמן אמת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלונית נ' אלמונית ואח'

בהקשר זה מכוונת קארות לשימוש במנגנון ניתוק התודעה ופיצולה (דיסוציאציה) המביא בלשונה ל"כשל בייצוג" החוויה בעת התרחשותה ולהשלמת פערים מדומיינת במוחו של הקורבן ובלשונה של קארות לאמור:

"For the attempt to understand trauma brings one repeatedly to this peculiar paradox that in trauma the greatest confrontation with reality may also occur as absolute numbing to it that immediacy paradoxically enough may take the form of belatedness."

(Cathy Caruth "UNCLAIMED EXPERIENCE: Trauma, Narrative, and History" P. 1-14, 91-112, The Johns Hopkins University Press, 1996)

נדמה כי ההתייחסות לכשלים הפסיכולוגיים בעיבוד וייצוג חוויה טראומטית על השלכותיה אינם זרים אף לעולם המשפט ולפסיקה, כפי שהדבר מצא ביטוי אף בפסיקתו של בית המשפט העליון בע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 20.10.10 (ראה - פסק דינו של כב' השופט עמית).

ג. הטעם השלישי - קשור לקשיים הייחודיים המתלווים לתהליך החשיפה או "השליפה" מן הזכרון של אירוע הטרדה חמור. שליפה הטומנת בחובה קשיים קוגניטיביים ורגשיים כאחד:

הקושי הרגשי נוגע לחרדה המתלווה לדיווח אודות מעשי ההטרדה, בשל החשש מתגובה הנגועה בסטיגמה חברתית ומכאן גם ברגשות בושה של הקורבן. הקושי הקוגניטיבי קשור לא אחת למשך תקופת ההשהיה או העיכוב בחשיפה, העלול לפגום אף הוא ברענונות טביעות הזיכרון אשר הוטמע מלכתחילה באופן הטומן בחובו כאמור עיוות מגוון מפני מציאות טראומטית.

נדמה כי אף טעם זה הקשור להליך החשיפה או "השליפה" מן הזכרון זכה להתייחסות נרחבת בפסיקה הנוגעת לניתוח העדויות הקשורות לעבירות מין. פסיקה המדגישה את הקשיים הייחודיים של קורבנות העבירה בתהליך החשיפה והדיווח אודותיה:

כך למשל, נכתב בע"פ 8916/08 פלוני נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 1.7.09 בהקשר זה, לאמור:

"יש לזכור כי בקרב נפגעות אינוס קיימת תופעה כי התלונה הראשונית בדבר אונס לאקונית במידת מה ומחוסרת פרטים, וזאת משום הקושי הרב בשחזור האירוע הטראומתי ע"י המתלוננת בפני זרים, אופייה הצנוע והביישן, החשש כי תיאור המעשה יצור הלם בקרב השומעים אותו לראשונה או משום החשש שהחברה תראה בה כמי שהביאה על עצמה את האונס ..."

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

עינינו הרואות כי המתלוננת, בצורה האופיינית לנפגעות עבירות מין, התביישה בתחילה לגולל לפרטי פרטים את אשר אירע לה, ואין לתהות כי רק בשלב מאוחר יותר סיפרה בצורה מפורטת יותר את אשר חוותה".

דברים נוספים ברוח זו נכתבו אף בע"פ 5582/09 הנ"ל, לאמור:

"בתי המשפט הכירו בכך שיש ק"ן טעמים בגינם קורבן העבירה בוחר לכבוש את עדותו, לעיתים למשך שנים רבות. זאת, הן בשל סיבות חיצוניות כמו פחד ולחץ סביבתי, חשש מפני היחשפות לציבור וחשש מפני הקושי הכרוך בהליכי החקירה והמשפט (יש מתלוננות המדמות את שעובר עליהן במסגרת הליכים אלה כ'אונס שני'), והן בשל סיבות פנימיות כמו תחושות אשמה, קלון, בושה, מבוכה, עלבון, דחייה, רתיעה פנימית ולעיתים, אף אי הבנה של הקורבן כי נעשו בו דברים אסורים..."

על רקע זאת, נכתב כי אם ב"מצב הדברים הרגיל" שוקל בית המשפט ב"פלס ההיגיון" ובוחן בעיניים רציונאליות את התנהגות העדים שבפניו, הרי שלא כך בעבירות מין, עת שהתנהגות נפגעי העבירות איננה אמורה להימדד באמות מידה רציונאליות על-ידי "המתבונן הסביר" מן החוץ, אלא דרך אמות המידה של "המתלוננת הסבירה".

על רקע זאת ועל מנת לא לגרום לעיוות דין ועוול למתלוננת - התובעת, יש להתייחס בזהירות הראויה לאי דיוק בהרצאת סדר הזמנים וסדר האירועים, אך בה בעת ומנגד, על מנת שלא לגרום עיוות דין לנילון - הנתבע, יש ליתן משקל ראוי לרישומים ולמסמכים מזמן אמת, לסתירות בעדויות של עדי המתלוננת, לראיות חיצוניות לארועי הטרדה העשויות להצביע על שיקולים זרים או רגשות נקמה שהביאו להגשת התלונה, לסתירות מהותיות בעדות המתלוננת החורגות ממתחם הסביר וזאת אף שעה ש"תפיסת המציאות" וקביעת העובדות משורטטת דרך משקפיה של "המתלוננת הסבירה".

ד2. הקשיים הראייתיים הייחודיים למקרה שבפנינו

29. במקרה שבפנינו נוסף על הקשיים הראייתיים האופייניים להכרעה בעבירות מין כפי שעמדנו עליהם לעיל, קיימים קשיים ייחודיים שהכבידו על הערכת העדויות והסקת המסקנות העובדתיות הנגזרות מהן. זאת לא רק בשל ההיקף העצום של חומר הראיות, אלא בעיקר נוכח דחיסות היחסים שבין הצדדים ועדיהם; קרי - נוכח המארג הצפוף של יחסי הקירבה המשפחתית, הקהילתית והתעסוקתית שבין הצדדים ועדיהם, נוכח המשקעים הקשים של מרבית העדים זה כלפי זה וכלפי מי מהצדדים. משקעים שאינם קשורים למחלוקות מושא ההליך ואשר מקורם לעיתים ביחסי משפחה בעייתיים, לעיתים בתחושות קיפוח ופגיעה בעבודה שמקורה בעבר הרחוק ולעיתים בהשתייכותם של חלק מעדי הצדדים (הן התובעת והן הנתבע) למארג קהילתי בו "הכל מכירים את הכל".

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1
2 על כל אלה יש להוסיף את היותו של הנתבע יו"ר ועד העובדים, מי שנתפס על-ידי העובדים
3 וההנהלה כעושה בנתבעת כבתוך שלו, ברצותו מרחיק וברצותו מקרב, על ההשלכות שעשויות
4 להיות לכך על הערכת עדותם של העדים ששטחו דבריהם בפנינו.
5 אם לא די בכל אלה, הרי שכטריז נוסף בפני חקר האמת עמד גם חומר הראיות שהוצג בהליך
6 המשמעותי, שכלל עדויות של עדים רלבנטיים, לרבות עדי ראיה נטענים למעשי ההטרדה. עדים
7 שעדותם לא נשמעה בפנינו בין בשל מורא מפני הנתבע ובין מטעמים אחרים שלא הובהרו לבית
8 הדין ומשכך, אף לא ניתן היה להשען על עדותם בהליך המשמעותי.

9
10 לאור כל אלה מוצאים אנו לציין כי קביעותינו העובדתיות, כפי שתפורטנה להלן תוך פסיעה
11 במנעד מעשי ההטרדה מן "הכבד" אל "הקל", מושתתות כמקובל בהליך אזרחי על מאזן
12 ההסתברות. מאזן הנוטה על רקע כל המגבלות הללו אך במעט לעבר צד זה או אחר וחושף
13 במלוא עוצמתו את מגבלותיו של המותב היושב לדין בכל הנוגע לירידה לבאר האפלה של "חקר
14 הקאמת".

15
16 **3ד. ההכרעה העובדתית המתייחסת למעשי ההטרדה**

17 **3ד(1). האירוע החמור – היה או לא היה?**
18 30. בכפוף לדברינו לעיל, נקדים ונציין כי לאחר שבחנו את חומר הראיות, ובכלל זאת את גרסתה
19 של התובעת בפני הקב"ט הארצי, את גרסתה בפני הממונה, את גרסתה בהליך המשמעותי וכן
20 את גרסתה בבית-הדין – והכל דרך פריזמה של "המתלוננת הסבירה" – הגענו למסקנה כי אין
21 לקבל את גרסתה ביחס ל"אירוע החמור", וזאת מן הטעמים כפי שיפורטו להלן:
22
23 31. התעוד הראשון של גרסת התובעת ביחס להטרדות המיניות מצד הנתבע לרבות "הארוע
24 החמור" הינו מיום 15.3.04 ועניינו – רישום תוכנה של השיחה שנערכה בין התובעת לבין
25 הקב"ט הארצי (ראה – נספח ג' לתצהיר הקב"ט הארצי).
26 מפאת חשיבות הדברים להכרעה מצאנו להביא חלק מהדברים שנכתבו שם מפי התובעת ואשר
27 אמירתם לא הוכחשה על ידה כלשונם:

28 "לפני כשש שנים [שנת 1998] עברתי מבית חולים [אחד] לבית חולים
29 [הנוכחי] בתפקיד סגנית מנהלת מטבח.

30 עוד בתחילת דרכי [הנתבע] שהוא יו"ר ועד עובדי בית החולים ניסה
31 להתקרב אלי תוך כדי רמזים מיניים. הוא עושה זאת בדרכים שונות כמו
32 למשל, פוגש אותי במסדרונות, מושיט לי יד כביכול ללחוץ יד לשלום
33 וכשהיד שלי נמצאת בתוך ידו הוא מכופף את האצבע האמצעית לתוך כף
34 ידי בתנועה מגונה.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 כמו כן, כשדיברתי איתו על סיוע לקבלת דרגה או תנאים הקשורים
2 לעבודתי, הוא אמר דברים שלא מתפרשים לשתי פנים 'תדאגי לי ואני
3 אדאג לך' כשכוונתו בעיקרה היא ליחסי מין.

4 הרבה פעמים כשנאלצתי להגיע למשרדו הוא סגר את הדלת ונעל אותה
5 ומיד הושיט ידיים וחיבק ומנשק וגם שלח ידיים לכיוון החזה ואני
6 נאבקתי איתו ובכח פתחתי את הדלת ויצאתי מהמשרד. הסיפור הזה חזר
7 לפחות פעמיים ובגלל זה אני נמנעת להגיע אליו לבד.

8 הוא גם משתמש במילה בתימנית 'דגה' שפירושה בתימנית זיון ואת זה
9 אמר לי מספר פעמים בנוסח 'את רוצה דרגה תביאי לי דגה'. כמו כן, הוא
10 אמר לי כמה פעמים - פעמיים או שלוש - אני אתמול בלילה הייתי עם
11 אשתי ופנטזתי עליך.

12 אני רוצה לציין שמאז שהגיעה [עובדת] שהיא ידועה כמנהלת רומן עימו
13 הוא פחות מטריד וזה כבר כשנה. עד היום הוא מנסה להזמין אותי אליו
14 למשרד ואני חוששת ולא הולכת.

15 ש. באיזה משרד הוא מנסה להתחיל איתך או עם אחרות?
16 ת. הוא לא מעז להזמין עובדים כולל אותי במשרד הוועד מכיון שיש לו
17 שם הפרעה ויושבת שם הפקידה. לכן הוא מזמין את העובדות
18 למשרד של האחזקה שם הוא לבד.

19
20 בהמשך דבריה ובתשובה לשאלת הקב"ט הארצי פירטה התובעת שמות של עובדות נוספות,
21 אשר לדבריה הוטרדו על-ידי הנתבע. כפי האמור, התובעת אישרה את נכונות הדברים שפורטו
22 לעיל בחתימת ידה וכן אישרה את ההצהרה שהופיעה בסוף הדברים.

23
24 32. במסגרת הפגישה שנערכה בין התובעת לבין הממונה מסרה התובעת גרסה שונה ביחס
25 להטרדות ובעיקר באשר ל"ארוע החמור" אודותיו סיפרה כי מזכירת הוועד ראתה "אקט מיני"
26 בינה לבין הנתבע. זאת, תוך שהיא מתארת בפני הממונה את ההשתלשלות שהביאה לאותו
27 אירוע, ובלשון התובעת לאמור:

28 "יום לפני המקרה בדרך, שאני הולכת הביתה, יצאתי עם הטבח. הוא [הנתבע]
29 קרא לשנינו לחדר. הדלת שלו הייתה פתוחה... הוא אמר: תשמעי, אני חייב
30 לדבר איתך. יש דברים מאוד חמורים שהמנהלת שלך באה והתלוננה. אמרתי
31 לו: מה התלוננה? מה? לא היה לנו ויכוח. הוא אומר: תשמעי, אם לפי הדברים
32 מה שהיא אמרה, והם אמיתיים, כאילו את בצרות. הדברים מאוד חמורים...

33 למחרת באתי לעבודה רגיל... בסביבות רבע ל-12, [מנהלת המטבח] אומרת לי:
34 [התובעת], [הנתבע] רוצה אותך דחוף לחדר... אני נכנסתי לחדר [של משרד
35 האחזקה]... אז הוא ככה התחיל: תשמעי, אני לא יודע איך להגיד לך. אם זה
36 נכון מה ש[מנהלת המטבח] אמרה זה דברים מאוד חמורים" חזר על מה שאמר
37 אתמול. את בצרות. אמרתי: תגיד. הוא אומר: אני לא יודע איך להגיד לך. אני
38 התחלתי לבכות, אני בכיתי...

39 הוא קם, נעל את הדלת עם המפתח ואז ראיתי שהוא סוגר את הדלת עם
40 המפתח, אמרתי לו: טוב, אז תפתח את הדלת, אני יוצאת. כי רציתי ללכת
41 כאילו... אמרתי לו: אני אביא את [מנהלת המטבח] לראות מה קרה.

42 הוא סגר את הדלת, חסם אותי, תפס אותי ככה מאחורה, תפס אותי, נתן לי,
43 את ידעתי. התחלתי לבכות. הוא אמר לי: אל תבכי. אף אחד לא יגע בך. אל
44 תפחדי. אני אגן עליך. אף אחד לא יגע בך. הוא אומר לי: תהיי בסדר איתי יהיה
45 לך כל מה שתדעי. ואת יודעת מה? אני התחלתי לבכות ואת יודעת, אמרתי לו:
46 תזוז ממני. אמרתי לו: אם אתה לא עוזב אותי אני קוראת ל[עובד]. [עובד] זה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

משרד שצמוד אליו. הוא מנהל של החצר. דחף את היד לפה ואז אני אמרתי לו:
אני אקרא....

...

דחף את היד לחזה, עכשיו אני הוצאתי אותה והתחלתי לבכות יותר בקול. הוא
אומר לי: תרגעי, מה זה? היא ניסה מאחורה להרים לי את החלוק... ואז
התיישבתי...

התיישבתי על הכסא והתחלתי לבכות. אז הוא עמד פה, הוא בא, עמד פה על
הכסא. אני ישבתי בצורה ככה. הוא עמד ככה באלכסון, פתח מכנסיים, הוא
אומר לי: אל תפחדי, אל תגעי, אל תעשי כלום. את רק תשתקי...

אני קמתי, הוא הלך, לקח נייר מעל יד הכיור... איך שהוא עושה, פתחתי את
הדלת. הוא לא שם לב שפתחתי את הדלת... בדיוק פתחתי את הדלת, אז הוא
בא בחופזה מהכיור עם הנייר. ביד אחת היה לו ככה את הנייר, ביד אחת... הוא
תפס אותי. הוא לא שם לב שפתחתי כבר את הדלת. הוא הושיב אותי... הוא
זרק אותי על הכסא. אני ישבתי ככה (בוכה)...

ככה הוא הכניס את הרגל שלו בתוך הרגליים שלי (תוך כדי בכי) ותפס ככה את
הזה שאני לא אקום. הוא פחד שאני אצא, שיראו אותי איך שאני כאילו...
ובדיוק מזכירת הוועד פתחה את הדלת ונכנסה והיא ראתה את הקטע הזה ואז
אני יצאתי והלכתי הביתה מוקדם."

(ראה – נספח ג' לתצהיר הממונה, עמוד 8-11)

בהמשך דבריה, ציינה התובעת, כי אירוע זה התרחש כשנה וחצי לפני מסירת הגרסה לממונה
(לקראת סוף שנת 2003) וכי היא לא סיפרה לקב"ט הארצי "את הקטע הזה ממש".

בהמשך עדותה בפני הממונה נשאלה התובעת האם היו אירועים נוספים מ"הסוג הזה", שאלה
עליה השיבה התובעת בשלילה, תוך שהיא מציינת לאמור: "לא. זה שהוא תופס אותך לפעמים,
את יודעת, ככה. אבל דבר כזה לא. רק אז" (ראה – עמוד 12 לנספח ג' לתצהיר הממונה, באמצע).

33. השוואה בין הגרסאות שמסרה התובעת לקב"ט הארצי ולממונה מלמדת אפוא כי התובעת לא
ציינה בפני הממונה עובדות מהותיות, אותן ציינה בפני הקב"ט, לפיהן:

"הרבה פעמים כשנאלצתי להגיע למשרדו הוא סגר את הדלת ונעל אותה
ומיד הושיט ידיים וחייב ומנשק וגם שלח ידיים לכיוון החזה ואני
נאבקתי איתו ובכח פתחתי את הדלת ויצאתי מהמשרד. הסיפור הזה חזר
לפחות פעמיים ובגלל זה אני נמנעת להגיע אליו לבד."

(ראה – נספח ג' לתצהיר הקב"ט הארצי)

נוכח חומרת המעשים המיוחסים לנתבע הנגזרים גם מהישנות המעשים, הרי שניתן היה לצפות
כי הגרסה אודות היותו של "הארוע החמור" אחד מרבים כמותו תופיע במסגרת העדות שמסרה
התובעת לממונה ובמיוחד שעה שהתובעת עצמה הסבירה כי היא "צינזרה" את הדברים
שאמרה לקב"ט הארצי בשל חשש או אי נעימות ואילו דווקא בפני הממונה פתחה, לדבריה, את
סגור ליבה.

יוער כי בעדותה בבית הדין, עת נדרשה התובעת להסביר קושי זה, מסרה התובעת כי הרישום
"הרבה פעמים" כפי שנכתב בדו"ח הקב"ט, נרשם ביוזמתו של הקב"ט ולא שיקף את דבריה

מסמך
מס' 8377-05
תאריך: 15.12.2015
שם: [חתימה]

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלונית נ' אלמונית ואח'

שלה. עם זאת, היא מצאה להוסיף כי גם פעם אחת היא **"הרבה פעמים"** (ראה – עמוד 14 לפרוטוקול מיום 23.11.09 שורה 4-6).

34. לאור הסתירה הנ"ל ובמסגרת עדותה בהליך המשמעותי התבקשה התובעת להבהיר כמה פעמים היתה במשרדו של הנתבע בסיטואציה של הטרדה שכללה מגע וכמה פעמים אמרה לקב"ט הארצי כי היא הוטרדה במשרדו של הנתבע. התובעת השיבה על שאלה זו לאחר היסוס, כי היא הוטרדה במשרדו של הנתבע **פעמיים** ובתשובה לשאלה נוספת העידה, כי חרף זאת היא אמרה לממונה שהיא הוטרדה במשרדו של הנתבע פעם אחת בלבד. לנוכח סתירה זו נשאלה התובעת - מדוע אמרה לקב"ט עימו הרגישה לדבריה חופשייה פחות לספר את כל האמת, כי היא הוטרדה פעמיים ואילו לממונה סיפרה כי הוטרדה רק פעם אחת – שאלה עליה השיבה התובעת כך:

"כי אצלה אני חשפתי את כל הסיפור. אצלו אני לא חשפתי את הסיפור, אני סיפרתי לו קטעים שקרו לי."

(ראה – פרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 17.10.06, עמוד 48 שורות 1-10)

משתשובה זו לא הניחה – ובצדק – את דעתו של השואל נשאלה התובעת שוב ביחס לסוגיה מהותית זו מספר שאלות נוספות הן על-ידי ב"כ הנתבעת והן על-ידי חבר המותב בהליך המשמעותי, ובלשון הפרוטוקול לאמור:

**ש. ... ניחא ל[קב"ט הארצי] היית אומרת פעם אחת ול[ממונה] פעמיים, היינו מבינים. אבל אצל [הקב"ט הארצי] אמרת פעמיים ול[ממונה] הורדת פעם אחת. את לא סיפרת לה את כל הסיפור. אני שואל למה.
ת. עם [הממונה] הייתי יותר פתוחה לספר לה את כל הסיפור.**

**ש. מה, שיקרת ל[קב"ט הארצי] על פעם אחת?
ת. לא שיקרתי. אני לא חושבת ששיקרתי.**

ש. חבר המותב: ... השאלה היא מאוד חדה, ואני אחדד אותה עוד יותר אפילו. את אומרת שעם [הממונה] את היית פתוחה, [לממונה] אמרת שהיה אירוע אחד ועם הקב"ט את אומרת היית פחות פתוחה. לקב"ט אמרת שהיו שני אירועים. זה לא מסתדר ... מה האמת כאן?

**...
העדה [התובעת]: אירוע אחד זה היה.**

**ש. חבר המותב: היה רק אירוע אחד כזה? אצל מי? בחדרו של [הנתבע]?
ש. ב"כ הנתבע: אז למה אמרת לקב"ט פעמיים?
העדה: לא יודעת, אולי טעיתי.**

**ש. ב"כ הנתבע: טעית?
העדה: אני כבר לא זוכרת.**

**ש. ... את זוכרת איזה אירוע שסיפרת אותו לקב"ט ...?
ת. היה אירוע אחד.**

**ש. מה סיפרת לו?
ת. אז אני לא יכולה לספר.**

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 ש. מה סיפרת לו, על האירוע סיפרת לקב"ט?
- 2 ת. לגבי האירוע?
- 3 ש. כן.
- 4 ת. אני לא סיפרתי לו את האירוע.
- 5 ש. את אמרת לו, הרבה פעמים שנאלצתי להגיע למשרדו, תקשיבי טוב
- 6 למילים, הרבה פעמים, זה רושם קב"ט, 'הרבה פעמים שנאלצתי להגיע
- 7 למשרדו הוא סגר את הדלת ונעל אותה מיד, הושיט ידיים, חיבק ונישק
- 8 ושלח ידיים לכיוון החזה ונאבקתי איתו'. הרבה פעמים, מה את אומרת
- 9 על זה?
- 10 ת. אז אולי פה טעיתי בלהגיד הרבה פעמים, אבל זה על אותו אירוע אני
- 11 דיברתי, זה על האירוע הזה שהיה.
- 12 ש. חבר המותב: את אמרת לקב"ט, הוא קורא לך מתוך... ההודאה שלך...
ואת מדברת על הרבה אירועים... הרבה פעמים שהיית
שם והוא הושיט ידיים וניסה לגעת בך ואת התנגדת.
ובעצם לנו את אומרת שהאמת היא שהיה אירוע אחד
13 כזה, פעם אחת.
14 אירוע אחד כזה. העדה:
- 15 ש. חבר המותב: מדוע אמרת אצל הקב"ט שהיו הרבה פעמים כאלה,
16 כשבפועל היה רק אחד כזה?
17 אז אני אסביר לך, יכול להיות שאני, לגבי החדר זה היה
18 אירוע אחד, אבל זה שהוא נוהג תמיד להחזיק אותי או
19 לחבק אותי, זה הרבה פעמים הוא עשה את זה, לא פעם
20 אחת. העדה:
- 21 ש. חבר המותב: ... תסבירי לנו מדוע אמרת לקב"ט גרסה לא נכונה, גרסה
22 מופרזת של האמת.
23 תראה, יש, יש פעמים שנגיח גבר יכול לנסות וזה לא
24 מוצלח, מנסה. אבל פה באירוע הזה כן הוא הצליח לעשות
25 מה שהוא רצה. העדה:
- 26 ש. חבר המותב: אבל בחדרו הרבה פעמים? בחדרו היה רק אירוע אחד.
27 אירוע אחד. העדה:
- 28 ש. חבר המותב: אז למה אמרת שהיו הרבה אירועים... שהוא ניסה להכניס
29 ידיים?
30 הוא ניסה, אבל הוא ניסה הרבה פעמים אבל הוא לא
31 הצליח. העדה:
- 32 ש. יו"ר המותב: איפה בחדרו?
33 בחדר שלו, כן ורק בפעם הזו הוא הצליח.
34 אז אני אגיד לך מה נרשם ואת חתמת על זה... בוא נשאל
35 אם זה היה. היו אירועים של נישוקים וחיבוקים?
36 כן. העדה:
- 37 ...
- 38 ש. חבר המותב: וסגירת דלת?
39 כן. העדה:
- 40 ...
- 41 ש. חבר המותב: את האירועים האלה לא אמרת לממונה, נכון?
42 כן. זה לא ייחסתי כל כך, כי הוא נוהג ככה להתנהג. הוא
43 גם באמצע המטבח תופס אותי ליד כולם ומנשק אותי ולא
44 רק אותי, גם אחרות, זה נוהג קבוע. העדה:
- 45 ...
- 46 ש. כשאת באה לקב"ט, אדם שהוא קב"ט ארצי, ואת חותמת על מסמך...
47 את רוצה לומר לו את האמת, ואת אומרת לו הרבה פעמים ש-
- 48
- 49
- 50

לעבודה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

- 1 ת. כל מה שאמרתי זה אמת.
2 ש. גם לקב"ט?
3 ת. כן, כל זה אמת.
4 ש. אז למה ל[ממונה] לא אמרת?
5 ת. כי אני סיפרתי לה על האירוע עצמו.
6 ש. למה לא סיפרת לה על האירועים האחרים?
7 ת. כי זה הוא עושה לכולם, זה כלום, זה שום דבר, זה לא, זה שום דבר.
8 ש. את לפני רגע אמרת לנו שהיה רק פעם אחת בחדר ואצל הקב"ט אמרת לו
9 פעמיים. לפני רגע אמרת רק פעם אחת. מה שאמרת, היכן זה אמת...?
10 ת. אז לא הבנתי את השאלה אולי.
11 ש. ...תסבירי להרכב עכשיו שאנחנו נדע כמה פעמים היו מקרים שהוא
12 התנפל עליך וחייב אותך ונישק אותך ושלח ידיים לחזה. זה לא אמירות.
13 ת. היו איזה פעמיים.
14 ש. פעמיים?
15 ת. כן.
16 ש. פעמיים או הרבה פעמיים?
17 ת. פעמיים.
18 ש. את אמרת לקב"ט הרבה פעמים.
19 ת. זה שהוא תופס אותי במטבח זה הרבה פעמים זה קרה.
20 ש. בחדרו, לא במטבח.
21 ת. בחדרו.
22 ש. בחדרו לא במטבח?
23 ת. בשבילי זה הרבה פעמים, גם פעם אחת זה הרבה. אני אומרת גם אם זה
24 היה פעם אחת, זה הרבה.
25 ש. חבר המותב: השאלה לא כמה זה הרבה, השאלה כמה פעמים זה קרה.
26 ש. יו"ר המותב: בחדר שלו.
27 ש. ב"כ הנתבע: בחדר שלו, נעל את הדלת, חיבק נישק ושלח ידיים לחזה.
28 כמה פעמים זה קרה?
29 ת. העדה: איזה פעמים.
30 ש. אז למה אמרת ל[ממונה] פעם אחת?
31 ת. כי היא התכוונה לאירוע."

(ראה – עמוד 48-53 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 17.10.06)

- 34 35. עולה אפוא מהדברים כי גם אם נביא בחשבון את הקושי של התובעת להיזכר באירועים שאירעו
35 זמן ניכר טרם למועד מתן עדותה וכן את ערוב הזמנים "האופייניים" המתרחש בתודעתם של
36 קורבנות לעבירות מין, הרי שעדיין קשה שלא להרים גבה למקרא דברים הלוקים בסתירות
37 מהותיות באשר למספר "האירועים החמורים", כמו גם לאופן בו הגיבה התובעת לאירועים
38 אלה חרף חומרתם ולחשיבות הזניחה שנתנה להם בדיעבד במסגרת חלק מתשובותיה בהליך
39 המשמעתי.
40 כדוגמא לכך ניתן לציין אף את דברי התובעת בהליך המשמעתי מיום 25.10.06, עת שאמרה כי
41 היא לא סיפרה לממונה על האירוע החמור הנוסף שהיה בחדרו של הנתבע מאחר ו"שכחה" מן
42 האירוע (ראה – עמוד 85 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 25.10.06, שורה 19-10).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

36. דברים אלה אינם עומדים בדד, שכן גם בסוגיות אחרות ונוספות עליהן נחקרה התובעת, הקשורות לנושא ההטרדה בכלל ו"האירוע החמור" בפרט, היה קושי להשתכנע מגרסתה: כך למשל, בהמשך עדותה בהליך המשמעותי ולאור הדברים אותם אמרה לקב"ט הארצי במסגרת הודעתה החתומה בחתימת ידה, נשאלה התובעת – האם היא מאשרת את דבריה לקב"ט כי מאז אותם פעמיים בהן הוטרדה פיזית בחדרו של הנתבע, היא נמנעה מלהגיע לחדר זה – שאלה עליה השיב התובעת בחיוב. לאור תשובה זו, נשאלה התובעת – האם במסגרת אותן פעמיים היא כוללת גם את "האירוע החמור" אודותיו סיפרה לממונה – שאלה עליה משיבה התובעת באופן מפתיע, בשלילה. לאור תשובה זו ושוב במטרה לנסות ולהבהיר כמה פעמים ביצע הנתבע מעשים מגונים בתובעת בחדרו, נחקרת התובעת בחקירה נגדית כדלקמן:

ש. אז היה עוד פעם חוץ מהפעמיים האלה?
ת. עם [הממונה] זה היה סיפור אחר בכלל.

ש. יו"ר המותב: נוסף לפעמיים?
העדה: כן.

ש. ב"כ הנתבע: עכשיו יש לנו שלוש פעמים.
העדה: זה משהו אחר בכלל. מה שעם [הממונה] זה סיפור אחר.

(ראה – עמוד 59 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 17.10.06 שורות 16-27, עמוד 60 ש' 1-2).

37. גרסת התובעת באשר ל"אירוע החמור" מעוררת תמיהות אף נוכח ההשוואה בין גרסתה בפנינו, בפני הקב"ט ובפני הממונה אודות אירוע זה לבין הדברים שסיפרה אודותיו במהלך הפגישה שנערכה בהשתתפותה אצל סמנכ"ל משאבי אנוש ומידע בנתבעת ביום 11.4.05. פגישה בה השתתפו גם ב"כ התובעת, הקב"ט הראשי וכן ב"כ הנתבעת (ראה – 7/ למוצגי הנתבע בהליך המשמעותי).

במסגרת השיחה האמורה (נ/7) מסרה התובעת אודות האירוע החמור, כך:

"[הנתבע] זימן אותי יום אחד בבהילות לחדר והייתי עדה לאקט מיני. הוא לא נגע בי. [יו"ר ועד העובדים הארצי] הזדעזע כשסיפרתי לו את זה והוא הגיע [לבית החולים] והסתגר איתו שעה." (ההדגשה הוספה)

לאור הדברים הללו נשאלה התובעת בחקירתה הנגדית בהליך המשמעותי – כיצד היא מסבירה את העובדה כי בפגישה הנ"ל, במהלכה סיפרה על כך שהיתה עדה ל"אקט מיני" בחדרו של הנתבע, היא מצאה לנכון לציין מיוזמתה כי הנתבע "לא נגע בה". זאת, בשונה מדבריה בפני הקב"ט הארצי והממונה.

דא עקא, שגם לתמיהה זו התייחסה התובעת באופן בלתי משכנע ובלשון הפרוטוקול לאמור:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

ש. חבר המותב: ...את אמרת לנו שבוודאי שבאירוע החמור הוא נגע בך וגם תארת את זה בשיבה הקודמת, גם תארת מה היה המגע, לרבות הכנסת יד לחזה ולרבות נסיון להרים את החלוק. וכעת אמרה לנו [ב"כ הנתבע] שכשמסרת על זה באותה פגישה, את אמנם סיפרת על אקט מיני שהיית עדה לו, אבל אמרת – הוא לא נגע בי, זה לא עולה בקנה אחד.

העדה: אני כביכול חילקתי את זה לשניים. אני לא סיפרתי על הקטע שהוא החדיר את היד לחזה, אני סיפרתי כאילו על הקטע עכל האקט המיני שהוא,

ש. חבר המותב: אבל אני אומר לך ..., לא לספר על הקטע זה ענין אחד אבל לומר אמירה פוזיטיבית 'הוא לא נגע בי', כשאת אומרת שההיפך הוא הנכון, זה אחרת. אז אני לא מסבירה את עצמי נכון.

ש. חבר המותב: אז תסבירי בבקשה.
העדה: הכוונה שלי שהוא, כשאני ישבתי על הכסא והוא הוציא החוצה, הוא לא נגע בי ורק אמר לי, ..., תרימי את הראש ותסתכלי"

(ראה – עמוד 9-11 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 8.11.06)

38. זאת ואף זאת, בעדותה בהליך המשמעתי אודות "הארוע החמור" העידה התובעת אף על מעשה אוננות שלא בא זכרו בגרסתה בפנינו וכן בגרסה שמסרה התובעת לקב"ט ולממונה. זאת, תוך שהיא מציינת כי היא סיפרה על מעשה האוננות של הנתבע ליו"ר הוועד הארצי ראה – עמוד 105 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 25.10.06, שורה 13-27, עמ' 106 ש' 1-27.

התובעת אף הוסיפה והעידה בהקשר זה כי היא סיפרה על כך ליו"ר הוועד הארצי על אף שלא ראתה את הנתבע מאונן ובהמשך דבריה הוסיפה כי "זה לא [היה] ממש אוננות" ובלשון הפרוטוקול לאמור:

ש. וסיפרת לו [ליו"ר הוועד הארצי] את כל הארוע החמור?
ת. לא ממש.

ש. מה סיפרת לו?
ת. סיפרתי לו על האקט המיני.

ש. איזה אקט מיני, ספרי לנו?
ת. שהיה בחדר... שהוא הוציא את איבר המין שלו...

ש. ומה עשה?
ת. אני לא פירטתי, אני לא יודעת איך להסביר לו את זה, אמרתי לו [ליו"ר הוועד הארצי] - הוא אונן. במילים האלה אמרתי לו.

ש. אז ראית שהוא אונן?
ת. לא.

ש. אז איך את יודעת שהוא אונן?
ת. כשראיתי את זה בחוץ, זה, זה מה שחשבתי, שהוא הולך לעשות...

ש. האם נכון שסיפרת [ליו"ר הוועד הארצי], כך מפיך אני שומע, שהוא אונן בפניך? כך סיפר [ליו"ר הוועד הארצי]?
ת. כן.

ש. ...זאת אומרת שאת ראית מעשה אוננות, נכון?

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

ת. לא ידעתי איך להסביר את זה... לא מצאתי מילה מתאימה להסביר וזה מה שיצא לי באותו רגע להגיד לו"

(נראה – עמוד 104 ש' 25 – עמ' 106 ש' 7 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 25.10.06)

כן העידה התובעת כי מספר חודשים לאחר שיחתה עם יו"ר הוועד הארצי היא שטחה את תלונתה בפני הממונה (נראה – עמוד 62 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורות 17-27 ובעמוד 63 שורות 1-2).

39. במאמר מוסגר נציין כי עיון בעדותו של יו"ר הוועד הארצי בהליך המשמעתי – עד שהתובעת לא זימנה להעיד בפנינו – מלמד כי לפי דבריו הגרסה שמסרה לו התובעת אודות "הארוע החמור" היתה אכן שונה מזו שהוצגה הן בפנינו, הן בפני הקב"ט הארצי והן בפני הממונה. שכן, לדבריו ארוע זה כלל, לפי תאורי התובעת, גם מעשה אוננות של הנתבע.

גרסת התובעת באשר ל"ארוע החמור" כפי שהוצגה בפנינו, בפני הקב"ט ובפני הממונה אף איננה תואמת את הדברים שסיפרה אודותיו לעדת התביעה מטעמה בהליך שבפנינו: בהקשר זה מכוונים אנו לעדותה של מנהלת המטבח, אשר העידה בהליך המשמעתי כי התובעת סיפרה לה - לאחר הגשת התלונה לממונה - על ארוע בו הנתבע נעמד מולה בחדרו והחל לאונן לידה עת שהתובעת ישבה (נראה – עמוד 75 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 22.1.07, באמצע).

40. לצד הסתירות המהותיות דלעיל קיים גם חוסר עקביות בעדות התובעת ביחס למועד בו התרחש "האירוע החמור". כך למשל, טענה התובעת בכתב התביעה כי האירוע התרחש בסוף חודש 1/03 או בסמוך לכך ואילו בעדותה בפני הממונה טענה כי האירוע התרחש כשנה וחצי טרם למסירת העדות בפני הממונה, בחודש 8/03; דהיינו – בסוף שנת 2003 (נראה – נספח ג' לתצהיר הממונה בעמ' 11 והשווה לסעיף 35 לתצהיר התובעת).

לא למותר להוסיף בהקשר זה, כי קשה שלא להתרשם כי השוני שבין הגרסאות ביחס למועדים אינו נובע משכחה תמימה או מן הכשלים עליהם עמדנו לעיל, וזאת בשים לב לכך ששוני זה התגבש, לפי עדות התובעת, בעקבות שיחה עם באי כוח הנתבעת, מהם למדה על המועד בו הוחלפו הזגוגיות בחדרו של הנתבע, באופן בו היה בידה לקשר בין "הארוע החמור" להחלפת הזגוגיות שנעשתה עפ"י העולה ממסמכי הנתבעת בתחילת שנת 2003.

בהתאם לכך, בעוד שבתחילה מסרה התובעת גרסה, שאף הובילה להגשת קובלנה משמעתית במסגרתה נטען כי האירוע החמור התרחש בחודש 8/03, הרי שלאחר מכן שינתה טעמה וטענה כי האירוע החמור התרחש בחודש 1/03. בחקירתה בהליך המשמעתי הודתה התובעת כי השינוי בגרסה ביחס לתאריך ההתרחשות של "האירוע החמור" היה בעקבות שיחה עם עוה"ד של

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

הנתבעת, שבדקו כנראה את מועד החלפת הזוגיות כפי המופיע בהנהלת החשבונות של הנתבעת
נראה – פרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 17.10.06 מעמוד 73 ואילך ובעיקר מעמוד 77 שורות 9-12 ובעמוד 78
שורות 9-10; כן נראה – פרוטוקול מיום 23.11.09 בעמוד 14 שורות 16-28.

ד3(2). ארוע הטוש

41. חוסר העקביות בגרסת התובעת נגע לא רק ל"ארוע החמור", אלא גם לאירועים נוספים, ובכלל
אלה – "ארוע הטוש".

במסגרת תצהירה כפי שהוגש לבית הדין ובעדותה בהליך המשמעתי טענה התובעת כזכור כי
בסביבות חודש 11/01 נראה – עמוד 30 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורות 24-25 ובעמוד 82
לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 17.10.06 שורה 13, בעת השתלמות באילת ובתום הרצאה שהרצה
הנתבע בנוכחות אנשים נוספים נטל הנתבע טוש, חשף את החלק העליון של שמלתה "לעיני
כולם" ומרח דיו על חזה. לדבריה, עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי של ביה"ח נתן לה ממחטה על
מנת שתנקת את הדיו מגופת. הוסיפה התובעת והעידה בתצהירה, כי באירוע זה עמדו לצידה –
מספר עובדים ששמותיהם לא צוינו בתצהיר (נראה – סעיף 32 לתצהיר התובעת).

בחקירתה הנגדית בהליך המשמעתי העידה התובעת גם כן כי באירוע הנ"ל וכן ב"ארוע
החטיני", שהיה בסמוך לאחריו ובמהלך אותה ההשתלמות, נכחו מספר עובדים. במסגרת
החקירה כאמור, נקבה התובעת בשמותיהם של העובדים אחד לאחד וכן העידה כי מזכירת
הוועד שנכחה ב"ארוע החמור" לא נכחה בארוע הטוש.

איש מבין העדים ששמותיהם צוינו כאמור לא זומן על-ידי התובעת להעיד בבית-הדין.
זאת ואף זאת, בניגוד לדבריה של התובעת לעיל בהליך המשמעתי, הרי שבעדותה המוקדמת
יותר בפני הממונה ציינה התובעת כי אירוע הטוש התרחש באמצע שנת 2003 ולא - בשנת 2001
כפי שטענה בהליך המשמעתי (לדבריה, שנתיים טרם מתן העדות בפני הממונה ביום 17.4.05)
וכן מסרה לממונה כי באירוע הנוסף שהיה באותה השתלמות ("ארוע החטיני") נכחו עובדים
אחרים מאלה שאת שמותיהם ציינה בהליך המשמעתי, ובכלל אלה גם מזכירת הוועד שהיתה
לדבריה, עדה גם ל"ארוע החמור" (נראה – עמוד 27 ו-29 לנספח ג' לתצהיר הממונה; עמוד 31 לפרוטוקול
ההליך המשמעתי מיום 26.9.06; עמודים 38, 41-42 ו-82-85 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 17.10.06;
עמודים 3-5 ו-125-126 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 25.10.06; עמוד 15 לפרוטוקול הדיון מיום 23.11.09,
שורות 10-15, שם העידה כי תיקון המועד בו אירע ארוע הטוש משנת 2003 לשנת 2001 נעשה עפ"י הודעתה).

מעיון בנספח ת/45 לתיק המוצגים בהליך המשמעתי עולה כי בהשתלמות שהתקיימה בשנת
2001 לא נכללה מזכירת הוועד ברשימת המשתתפים ואילו בהשתלמות נוספת שנערכה באילת
בשנת 2003 וליתר דיוק בשנת 2004 (היות ובשנת 2003 לא נערכה השתלמות באילת) (נ/48) לא
נכלל עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי ברשימת המשתתפים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1
2 כפי שציינו לעיל, התובעת לא מצאה לנכון לזמן איש מבין העדים לארוע לטענתה, להעיד
3 אודותיו בפנינו, לרבות עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי אשר לכאורה תמך בגרסתה בפני
4 הממונה. הדבר תמוה במיוחד נוכח עדותו של עד זה בהליך המשמעתי, לפיה הוא היה מצוי
5 ביחסים "קרובים" עם התובעת.

6
7 זאת ואף זאת, נוסף כי למקרא עדותו של עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי בהליך המשמעתי
8 מתקבל הרושם כי עדותו בדבר "ארוע הטוש" היתה ב"חצי פה", תוך תאור ההתרחשות באופן
9 מעורר תמיהה, ובלשונו:

10 "בפתח היציאה מאולם ההרצאות ישבו בחוץ מאולם ההרצאות על כסאות
11 מספר בנות, נשים שישבו שם. [הנתבע] יצא מחדר ההרצאות ואני יצאתי
12 אחרי, דיברנו, הוא עבר על יד [התובעת], עשה לה ככה עם הטוש והמשיך. אני
13 שלפתי את הנייר וזה ונתתי לה. ובוזה אמרתי את כל מה שראיתי."

14 (ראה – פרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 22.1.07, עמודים 55-56; וכן עמוד 20 שורות
15 1-4 לענין יחסי הקרבה של עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי לתובעת)

16
17 **ד(33). האם היו לתובעת סיבות לייחס לנתבע מעשים שלא ביצע**

18 42. על רקע דברים אלה מתבקש ההסבר לטעמים אפשריים אשר יתכן שהביאו את התובעת לייחס
19 לנתבע את "הארוע החמור" ואת "ארוע הטוש" או להפריז ולהגזים בתיאור ארועים אלה. לענין
20 זה נדרש מיד להלן.

21
22 43. הרושם המתקבל למקרא מכלול העובדות, לרבות עדויות העדים שהעידו בפנינו ובהליך
23 המשמעתי – הוא כי לתובעת אכן היה "לב מלא" על הנתבע וזאת בשל טעמים שאינם קשורים
24 לנושא ההטרדות המיניות. עיון מעמיק יותר בחומר הראיות חושף תמונה מורכבת באשר
25 למערכת היחסים שבין השניים – התובעת והנתבע – שידעה עליות ומורדות, מיחסים של קרבה
26 חזקה, ליחסים של מי ש"נפסקה ביניהם חומת ברזל" ועד ליחסים המורכבים של קרבה-דחיה.

27
28 על מערכת היחסים החיובית וההדוקה כפי שהיתה בתחילה העידה עדת התובעת, מנהלת
29 המטבח, אשר תארה את התובעת והנתבע כ"ידידים טובים" (ראה – עמוד 68 לפרוטוקול ההליך
30 המשמעתי מיום 22.1.07).

31 גם מעדות התובעת בהליך המשמעתי עולה - כי הנתבע היה מצוי באופן קבוע במטבח (ראה –
32 עמוד 11 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורה 8-9) כי הוא נהג לבקר בביתה של התובעת החל
33 מ־שנת 1998 (ראה – עמוד 11 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורה 21-25, עמוד 12 שורה 1-13, עמוד
34 13 שורה 13, עמוד 14 שורה 1-3, 18-19), וכן עולה כי התובעת נהגה לשתף את הנתבע בענייני
35 האישיים והכמוסים ביותר (ראה – עמוד 23 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורה 10 ואילך).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

מעדותה של התובעת בביה"ד עולה עוד כי באחד הביקורים בביתה אף מינו (התובעת ובעלה) את הנתבע כ"שופט" ופוסק בסכסוך משפחתי שהתגלע ביניהם בנוגע לילדיהם מנישואיהם הקודמים. זאת, לטענת התובעת גם לאחר שהתרחש ארוע הטוש נראה – עמוד 15 לפרוטוקול הדיון מיום 23.11.09 שורות 31-33).

מעבר לכך, עולה - כך על-פי עדת התובעת, מנהלת המטבח – כי הנתבע "הוא שסידר" לתובעת שלא לעבוד במשמרות ערב על-פי בקשתה ועל אף התנגדותה הנמרצת של המנהלת נראה – עמוד 20 לפרוטוקול הדיון מיום 20.10.09 שורה 5-6; עמוד 62 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 22.1.07. גם מעדותו של הנתבע עולה כי עד לשנת 2002 התובעת היתה "אחת החברות היותר טובות שלי" (נראה – עמוד 66 לפרוטוקול מיום 27.6.10, שורה 10-11).

עם הזמן ועל רקע מעורבותו של הנתבע בענייני המטבח נוצר כנראה בין הצדדים קרע חריף שהגיע לשיאו על רקע המחלוקת בפרשת העובד מר ל'.

44. אמנם נכון הוא כי הנתבע ועדיו הגזימו והפריזו ככל הנראה בתיאור רגשות הנקם שחשה התובעת כלפי הנתבע בשל מעורבותו המוגזמת בניהול ענייני המטבח והפגיעה בסמכותה של התובעת, אולם נראה כי בעדויות אלה טמון גרעין מסוים של אמת. זאת, כפי שניתן היה להתרשם אף מעדות התובעת עצמה ומן הסתירות שהתגלעו בעדות זו המתיחסת לפרשת העובד מר ל', כפי שיפורט מייד להלן:

במסגרת עדותה בהליך המשמעתי התייחסה התובעת לפרשת העובד מר ל', שהתרחשה לדבריה בחודש 7/03; דהיינו כ-4 חודשים לפני שהתלוננה לראשונה על הנתבע "בקו הפתוח" בקשר למעשי שחיתויות שייחסה לו נראה – עמוד 43 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 משורה 19 ואילך; לענין מועד התרחשות האירוע עם העובד מר ל' בחודשים אוגוסט או ספטמבר 2003 ראה שם בעמ' 95 ואילך). במסגרת עדותה, סיפרה התובעת כי העובד מר ל' שימש כממלא מקום המחסנאי במטבח שפרש לגמלאות וכי הוא סירב לסור למרותה ואף אמר לה כי הנתבע וכן חבר נוסף בוועד העובדים הם "המנהלים שלי". לדברי התובעת, בעקבות פנייתו של העובד מר ל' לנתבע, הנתבע "התנפל עליה" בצורה קשה ומשפילה כפי שתארה אותה בהליך המשמעתי כדלקמן:

ש. חבר המותב: הוא בא והתנפל, מי זה הוא?
העדה: [הנתבע].

ש. חבר המותב: התנפל זה בצעקות, לא בידיים.
העדה: בצעקות, בצעקות. בצעקות ובצורה, את שקרנית, את, ליד העובדים, ואני אמרתי לו - אתה לא מתבייש? גם אם אני לא צודקת, יש לך דברים, אתה תגיד לי לבד, לא ליד. הוא הוריד את הסמכות שלי בעיני העובדים, העובדים לא מתיחסים אלי בכלל. אני מרגישה שאני הולכת לעבודה, אבל זה לא, זה לא, זה לא אני.
בקיצור, [מנהלת המטבח] התחילה להגן עלי וזה לא מצא חן בעיניו, הוא אמר - אני אדאג שאתם לא תהיו ככה. לא מצא חן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

בעיניו שהיא מגוננת עלי. הוא ירד לחדרו ואני כנראה שלא
יכולתי כבר, הייתי עם הטבח ואמרתי לו – נמאס לי, נמאס לי,
אמרתי לו, אני לא יכולה לסבול יותר, אמרתי לו, גם איציק
מרדכי נפל. המשפט הזה, אני אמרתי אותו, נכון."

(ראה – עמוד 45 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06, שורה 20-5)

משמע – די בלשונה של התובעת כדי להתרשם כי פרשת העובד מר ל' היתה מבחינתה "אירוע
מכונן" במערכת היחסים שבינה לבין הנתבע, לא רק מנקודת ראותו של הנתבע, אלא גם
מנקודת ראותה של התובעת עצמה, אשר ראתה באירוע זה אירוע משפיל שפגע בסמכותה ועורר
בה רגשות נקם ביחס לנתבע.

חיזוק למסקנה זו באשר למשמעות הארוע ניתן למצוא גם בעדותה של עדת התביעה, מנהלת
המטבח בהליך המשמעתי – שם ספרה המנהלת כי הנתבע צעק על התובעת וכינה אותה שקרנית
וכי התובעת אף בכתה (ראה – עמודים 71-72 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 22.1.07).

כפי האמור, זמן קצר לאחר האירוע, במסגרת "הקו הפתוח", התלוננה התובעת על הנתבע
וייחסה לו מעשי שחיתויות, בלא שהזכירה את נושא ההטרדה המינית או את היחסים העכורים
שבינה לבינו. זאת, שעה שמעדות התובעת עצמה ניתן ללמוד כי מעשי "השחיתויות" שייחסה
לנתבע "בקו הפתוח" היו בלשונה: **"מתוך שמועות"** ולתובעת לא היה מידע מוצק אודות מעשים
אלה (ראה – עמוד 51 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורה 4-1; עמוד 21 לפרוטוקול ההליך
המשמעתי מיום 25.10.06 שורה 3-1, וכן בעמודים 35-36).

נוסיף כי מן המסמכים שהציגה התובעת בהליך המשמעתי, כפי שנכתבו בזמן אמת, עולה כי
פרשת העובד מר ל' התרחשה סמוך יותר למועד בו התלוננה "בקו הפתוח" מכפי שעולה מעדות
התובעת בהליך המשמעתי. זאת, בשים לב לכך שמכתב הפיטורים שהוצא לעובד מר ל' ביוזמת
התובעת וטרם שבוטל על-ידי הנתבע (מוצג ת/7) נושא תאריך 20.11.03 – ואילו התלונה של
התובעת "בקו הפתוח" הינה מיום 24.11.03.

על כך שהתובעת רצתה ככל הנראה אולי לנקום נקמתה בנתבע ולטפול עליו מעשים חמורים,
ללא בדיקה ראויה ניתן ללמוד אף מדברי התובעת, אשר העידה בהליך המשמעתי כי היא ראתה
ב"קו הפתוח" הזדמנות לגרום לפיטוריו של הנתבע, ובלשונה: **"אולי אם יחשפו איזה שחיתות,
איזה משהו, ואז אולי יוציאו אותו ואני לא אצטרך להחשף, לספר את כל מה שאני, את כל הדברים
האישיים האלה שאני עברתי"** (ראה – עמוד 51 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורות 14-10).

כפי האמור, קשה שלא להתרשם מסמיכות הזמנים שבין התלונות שהתלוננה התובעת על
הנתבע אודות מעשי השחיתויות כביכול ובהתבסס על "שמועות" לבין האירוע המשפיל הנוגע
לפרשת העובד מר ל', כמו גם מהנסיון של התובעת לטשטש סמיכות זמנים זו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

אם לא די באלה כדי ללמד על תחושת הטינה כמניע בהתנהלות התובעת - ללא קשר לנושא
ההטרדה, אלא כפועל יוצא ממעורבות הנתבע בעניינו של העובד מר ל' - הרי שבאים גם דבריה
הנוספים של התובעת בהליך המשמעותי ומחזקים מסקנה זו: דברים במסגרתם "זיגוגה"
הנתבעת בתיאור הקשר שבין האמירה בה הודתה, לפיה היא איחלה וייחלה לכך שהנתבע
י"יפול" "כמו שאיציק מרדכי נפל" למעשה ההטרדה המינית שייחסה לנתבע -
בעוד שבתחילה קשרה התובעת אמירה זו באופן ברור ליחס המשפיל שספגה מהנתבע בנוגע
לפרשת העובד מר ל', הרי שבהמשך שינתה טעמה וקשרה אמירה זו להטרדה המינית שהטריד
אותה הנתבע, ובלשון הפרוטוקול לאמור:

ש. **באמירה הזו [אודות נפילתו של יצחק מרדכי], למה התכוונת?**
ת. **האמירה הזאת, בגלל שהוא הטריד אותי מינית, זרקתי את המילה הזו, הרגשתי,**

ש. **מה הקשר לאיציק מרדכי? מה התכוונת להשוות?**
ת. **אני התכוונתי להטרדה המינית באותו דגע."**
(ראה - עמוד 90 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 26.9.06 שורות 23-27)

יוער כי לגרסתה המקורית, לפיה הדיבור על איציק מרדכי היה קשור לאירוע עם העובד מר ל',
שבה התובעת שוב בהמשך דבריה בהליך המשמעותי (ראה - עמוד 95 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום
26.9.06 שורה 10-12).

על מערכת היחסים הטעונה שבין התובעת לנתבע - שנעה כמטוטלת מקרבה לשנאה ללא קשר
למעשי ההטרדה המינית הנטענים - ניתן ללמוד גם מהדברים הנוספים עליהם העידה התובעת
בהליך המשמעותי באותו הקשר:

כך למשל, העידה התובעת כי באחד מימי ו' היא ראתה את הנתבע יוצא משערי בית החולים עם
רכבו ועם נגרר עליו הועמסה חבית מזות ומשכך דיווחה על כך לקב"ט בית החולים.
בחקירתה הנגדית נשאלה התובעת מדוע מצאה לנכון לדווח על ארוע זה בשים לב לדבריה שלה
לפיהם היתה אפשרות כי מעשיו של הנתבע נעשו באופן תמים על מנת לשפוך את המזות מחוץ
לחצרים של בית החולים.

לשאלה זו השיבה התובעת כי הטעם לדיווח זה יסודו בכעס הרב שחשה כלפי הנתבע מאחר
והנתבע נהג "להפיץ עליה סיפורים שהיא גונבת" (ראה - עמוד 142-143 לפרוטוקול ההליך המשמעותי
מיום 25.10.06).

עם זאת ובאותה נשימה עלה מדבריה של התובעת, באותו הקשר, גם יחסה המקרב לנתבע, עת
שמצאה להוסיף ולציין בהקשר זה של מעשה הגניבה שייחסה לו כי אם היא (התובעת) לא
היתה "מגינה עליו" הוא (הנתבע) היה מזמן בבית הסוהר, ובלשונה:

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 "ש. למה מצאת לנכון לדווח על הענין הזה [שהנתבע לוקח מזות מבית החולים
2 לממונים עליו]?
3 ת. למה. כי הוא הפיץ עלי סיפורים שאני גונבת.
4 ש. אז מה? רצית... באופן נגדי?
5 ת. לא באופן נגדי.
6 ש. מה הקשר בין הסיפורים שהוא מפיץ... היה לך ענין לתפוס את [הנתבע]
7 בדברים שהם לא בסדר?
8 ת. כי הוא מפיץ על כולם. זה גנב, זאת גנבה. ואם לא הייתי מגינה עליו היו
9 לוקחים אותו לבית הסוהר...
10 ש. באיזה תקופה זה היה?
11 ת. בתקופה, לפני, אחרי כל הסיפור.
12 ש. כשכבר היתם בעימות?
13 ת. כן, כן.
14 ש. זה היה ברור.

15 (ראה - עמוד 142 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 25.10.06 שורה 26-7)

ד4(4). עדות התובעת באשר למעשה ההתנכלות – הקשיים שבגרסת התובעת

I - ארוע החומצה

16
17
18
19 45. ה'תרשמונו כי התובעת הפריזה והגזימה בתאור המעשים המגונים שייחסה לנתבע קיבלה חיזוק
20 גם מעדותה בנושא ההתנכלות:

21
22 כך למשל, העידה התובעת בהליך המשמעתי כי הנתבע הורה לעובדת הסוררת, הנשואה
23 ל'ערבי', "להכנס בה" וכי עובדת זו שלחה את גיסתה על מנת לפגוע בתובעת ולשפוך עליה
24 חומצה.

25 התובעת נחקרה במסגרת ההליך המשמעתי אודות אירוע זה וההתרשמות למקרא עדותה שגם
26 היא כי ההאשמות הקשות שהיא מייחסת לנתבע היו מושתתות רובן כולן על עדויות מפי
27 השמועה, ועל עדות סברה שאף חרגה משורת ההגיון:

28 כך למשל, העידה התובעת כי לגיסתה של העובדת הסוררת היה בקבוק של חומצה בכיסה.
29 משנשאלה התובעת כיצד ידעה זאת היא השיבה כי העובדת הסוררת הודיעה לה מראש על
30 הגעת הגיסה "עם חומצה" ובנוסף העידה כי היא הסיקה על כך משום שהגיסה לבשה דובון
31 וידיה היו בתוך כיסה.

32 הוסיפה התובעת והעידה כי לאחר שהיא (התובעת) שוחחה עם הגיסה וסיפרה לה על ההיכרות
33 בין בעלה (של התובעת) לבין אחיה של הגיסה, הלכה הגיסה לדרכה בלא לעשות לה דבר.
34 משנשאלה התובעת שוב כיצד ידעה שהיה לגיסה בקבוק של חומצה בכיסה, היא השיבה הפעם
35 כי אחיה של הגיסה אמר זאת לבעלה (של התובעת) (ראה – עמודים 46-49 לפרוטוקול ההליך המשמעתי

36 מיום 26.9.06).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

לא למותר לציין, כי מחקירתה הנגדית של התובעת בהליך המשמעתי עלה - כי העובדת הסוררת
אכן היתה עובדת בעייתית ביותר עוד לפני שהתובעת הגיעה לבית החולים, כי היא הסתכסכה
גם עם מנהלות קודמות וכי היו לה (לתובעת) סכסוכים עם העובדת כבר מתחילת עבודתן
המשותפת לפני "כניסתו של הנתבע לתמונה" (ראה - עמוד 157 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום
26.9.06).

חיזוק לדברים הללו מצאנו, כאמור, גם בעדות המנהלת האדמיניסטרטיבית של הנתבעת בפנינו.
בנוסף נציין כי מדברי התובעת במהלך הפגישה עם נציגי הנתבעת ביום 11.4.05 (מוצג 7/ בהליך
המשמעתי) עולה - כי העובדת הסוררת כעסה עליה התובעת ללא קשר לנתבע משום שהיא
(התובעת) זכתה בתפקיד סגנית מנהלת המטבח. תפקיד אליו נכספה גם העובדת הסוררת.

II - עדות התובעת ביחס למועד תחילתם של מעשי ההתנכלות והזיקה ביניהם לבין ההטרדה

המינית - הקשיים בגרסת התובעת

46. קושי נוסף בגרסתה של התובעת קשור לזיקה עליה ביקשה להצביע בין מעשי ההטרדה לבין
מעשי ההתנכלות של הנתבע.

במסגרת תצהיר העדות הראשית שהוגש לבית הדין טענה התובעת, כזכור, כי הנתבע התנכל לה
על רקע הטרדות מיניות. זאת, תוך שהיא מוסיפה ומציינת כי לנתבע נודע על פנייתה להנהלת
הנתבעת בעקבות השיחה ב"קו הפתוח" (24.11.03) ומאחר והוא (הנתבע) חשש מהמידע באשר
להטרדות המיניות שהיא העבירה (או עלולה להעביר) ולכן החל במסע של התנכלויות על רקע
ההטרדות המיניות הללו. מסע ההתנכלות שהחל, לשיטתה של התובעת, בחודש 1/04 וכלל ליבוי
סכסוכים בינה לבין יתר עובדי המטבח, לרבות עריכת ה"עצומה" שנחתמה ונשלחה על ידי
עובדי המטבח ביום 24.2.04.

47. לכשעצמנו, לא שוכנענו כי מעשי ההתנכלות שהחלו סמוך לאחר השיחה ב"קו הפתוח" היו פועל
יוצא של תלונות או חשש לתלונות על רקע הטרדה מינית. זאת, בשל מספר טעמים:

התלונה שהגישה התובעת ב"קו הפתוח", כפי שנודע עליה גם לנתבע, לא כללה בחובה טענות
אודות הטרדות מיניות, אלא תלונות הנוגעות למעשי שחיתות של הנתבע שהתבססו בעיקרן על
"שמועות", כפי שהעידה התובעת עצמה בחקירתה הנגדית בהליך המשמעתי (ראה - עמוד 21
לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 25.10.06 שורה 3, עמוד 22 שורות 10-12, עמודים 35-36, עמוד 54 שורה 1).

זאת ואף זאת, בעדותה של התובעת בהליך המשמעתי הודתה התובעת כי היא החליטה למסור
מידע אודות ההטרדות המיניות רק לאחר עריכת ה"עצומה" ביום 24.2.04 (ראה - עמוד 55
לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 25.10.06 שורות 16-18). דבר העומד בסתירה לגרסתה בתצהיר עדותה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

הראשית, לפיה ארגון "העצומה" היה חלק ממסע ההתנכלות ובתגובה על מידע באשר להטרדות מיניות שהעבירה להנהלת הנתבעת.

התובעת עצמה לא קשרה במסגרת תלונותיה מזמן אמת בין מערכת היחסים העכורה במטבח והתנהגות העובדים כלפיה - ובעיקר התנהגותה של העובדת הסוררת - לבין יחסיה עם הנתבע והיא לא ציינה ולו ברמז כי התנהגות זו היתה קשורה לטענותיה אודות ההטרדות המיניות. יצוין כי בעדותה בבית הדין "לא זכרה" התובעת מתי פנתה להנהלה בטענה שהעובדת הסוררת מתנכלת לה על רקע ההטרדה המינית/ראה - עמוד 7 לפרוטוקול מיום 23.11.09, שורות 17-18).

כפי שצינו לעיל, התרשמותנו היא כי היחסים העכורים במטבח התהוו זמן רב לפני המועד הראשון הנטען בו החל הנתבע להטריד את התובעת וללא כל קשר לנושא ההטרדות המיניות או לתלונותיה אודותיהן. עם זאת, לא מן הנמנע כי מעורבותו של הנתבע במתרחש במטבח תרמה תרומה משמעותית למערכת יחסים זו.

ממכלול הראיות ניתן להתרשם כי מערכות היחסים העכורות בבית החולים בכלל ובקרב עובדי המטבח בפרט היו קשורות להקשרים חברתיים משפחתיים סבוכים שחרגו ממתחמו של מקום העבודה:

כך למשל, עלה מן הראיות כי הסכסוך בין התובעת לבין העובדת הסוררת קשור גם לעובדה שבעלה של התובעת נהג לשחק קלפים עם בעלה של העובדת הסוררת /ראה - עמוד 118 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 26.9.06 שורות 7-16).

זאת ואף זאת, ממכלול הראיות ניתן להסיק כי תלונותיה של התובעת אודות מעשי ההטרדה נודעו לנתבע בשלב מאוחר יחסית, רק לאחר שהתובעת החליטה לדווח עליהם, תחילה ליו"ר הוועד הארצי בנתבעת ולאחר מכן לממונה - דבר שהתרחש על פי גרסת יו"ר הוועד הארצי בשלב מאוחר לאחר מעשי ההתנכלות הנטענים /ראה - עמוד 25 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 22.7.07 וכן עמוד 59 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 20.5.07 לענין עדות הנתבע אודות המועד בו שוחח עם יו"ר הוועד הארצי ודווח על התלונה).

לבסוף יאמר - כי גם טענות התובעת בנושא ההתנכלות הקשורות לפגיעה במעמדה ובתנאי העסקתה - נסתרו מני וביה בחקירתה של התובעת בבית הדין, עת שהעידה כי היא דורגה בדרגת השיא וכי אין בנמצא תוספת לשכר שלא הוענקה לה וכן כי ההפחתה בתשלום בעבור שעות נוספות נעשתה עקב העובדה שהיא לא הועסקה בפועל בשעות נוספות /ראה - עמוד 9 לפרוטוקול הדיון מיום 23.11.09, שורה 11-17).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

4ד. המועד בו התלונה התובעת לראשונה אודות ההטרדה המינית – הקשיים

בגרסת התובעת

48. הקושי הנלווה לעדות התובעת נגע גם לליבה של סוגיה אחרת שהתעוררה בתביעה שבפנינו, הנוגעת לעיקר המחלוקת שבין התובעת לנתבעת.

קושי זה נוגע לשאלה - באיזה מועד סיפרה התובעת לראשונה אודות ההטרדה המינית לקב"ט הארצי. זאת, נזכיר שעה שבמסגרת התביעה ביקשה התובעת לשכנענו בכך שהיא סיפרה על כך לקב"ט הארצי כבר במהלך הפגישות הראשונות שערכה עימו, אולם זה האחרון נמנע מלפעול עפ"י ההליך הקבוע בחוק לצורך בירור התלונה; קרי – העברת התלונה לממונה סמוך למועד בו נודע לו עליה מפי התובעת.

בהתאם לכך ציינה התובעת בסעיף 13 לתצהירה כי כבר בפגישה הראשונה שנערכה בינה לבין הקב"ט הארצי מיום 30.11.03 היא "רמזה" לקב"ט הארצי על הטרדות מיניות ועל התייחסות בעלת אופי מיני מצד הנתבע. זאת בלא שהתובעת מבהירה או מפרשת למה כיוונה בדיבר "רמזה".

לעומת זאת, בעדותה בהליך המשמעותי העידה התובעת כי באותה שיחה מיום 30.11.03 היא לא סיפרה כלל לקב"ט הארצי על "הדברים האשיים" ולא דיברה על עצמה, אלא התלונה אך ורק על מעשי שחיתויות אותם ייחסה לנתבע. נראה - עמוד 53 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 26.9.06 שורה 8-1; עמוד 17 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 25.10.06 שורה 13 ואילך).

כן יאמר, כי במסגרת עדותה בהליך המשמעותי – וזאת בניגוד לאמור בתצהירה בבית הדין - מסרה התובעת כי בפגישה הנ"ל מיום 30.11.03 היא גם לא "רמזה" על הטרדות המיניות של הנתבע כלפיה (נראה - עמוד 17-18 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 25.10.06). לעומת זאת, בחקירתה הנגדית בביה"ד העידה התובעת ההיפך מכך. משמע – כי היא אכן "רמזה" על הטרדות מיניות כלפיה כבר בפגישה הנ"ל. רמיזות שהתבטאו לדבריה, "במילים ובביטויים" (נראה - עמוד 10 לפרוטוקול הדיון מיום 23.11.09 שורה 13-9).

זאת ועוד, במסגרת תצהירה של התובעת כפי שהוגש לבית-הדין, העידה התובעת כי בפגישה השניה שנערכה עם הקב"ט הארצי בביתה ביום 17.12.03 היא סיפרה על הטרדות מיניות כלפיה וכן העידה כי נרשם זיכרון דברים אשר תיעד את עדותה בענין ההטרדות המיניות כלפיה וכלפי עובדות נוספות (נראה - סעיף 14 לתצהירה של התובעת).

התובעת חזרה על גרסה זו גם בחקירתה הנגדית בבית הדין (נראה - עמוד 3 לפרוטוקול הדיון מיום 23.11.09 באמצע; עמוד 10 באמצע).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלונית נ' אלמונית ואח'

1 על יסוד טענות אלה טענה התובעת כאמור כי הקב"ט הארצי ידע כבר ממחצית חודש 12/03
2 אודות ההטרדות המיניות, אך חרף זאת לא הפנה אותה לממונה לצורך בירור התלונות. עוד
3 טענה התובעת כי הקב"ט הארצי שכנע אותה כי רצוי לגבות עדויות נוספות מנשים אחרות אשר
4 הוטרדו וכי אין די בעדותה שלה (של התובעת).

5 לעומת זאת ובשונה מכך, בעדותה של התובעת בהליך המשמעותי העידה התובעת כי גם במהלך
6 השיחה השניה שהתקיימה עם הקב"ט הארצי ביום 17.12.03 היא לא סיפרה לו על עצמה ולא
7 דיווחה על ההטרדות המיניות כלפיה (ראה - עמוד 57 לפרוטוקול מיום 26.9.06 שורות 18-19; עמוד 46
8 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 17.10.06 שורה 13-22; עמוד 16 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 25.10.06
9 שורות 4-16).

10
11 במסגרת חקירתה הנגדית בביה"ד עומתה התובעת עם הסתירה כאמור בין עדותה בבית הדין
12 לבין עדותה בהליך המשמעותי, ובתגובה ציינה כי עדותה בהליך המשמעותי – שהיתה כאמור
13 מוקדמת בזמן – לא היתה נכונה וכי היא היתה פועל יוצא של "בלבול" (ראה – עמוד 3 לפרוטוקול
14 הדיון מיום 23.11.09, מהאמצע ואילך). זאת, על אף שגרסתה המוקדמת בהליך המשמעותי לפיה – היא
15 (התובעת) לא סיפרה על עצמה גם במסגרת השיחה שקיימה עם הקב"ט הארצי ביום 17.12.03 –
16 חזרה על עצמה מספר פעמים במהלך העדות בהליך הנ"ל ואף נומקה בטעמים ובהסברים
17 מפורטים. דבר המקשה על קבלת הטענה לפיה – העדות בהליך המשמעותי היתה אכן פועל יוצא
18 של "בלבול".

19
20 כך למשל, העידה התובעת בהליך המשמעותי כי היא סיפרה על כל מעשי ההטרדות לראשונה
21 ליור"ר ועד העובדים הארצי (ראה – עמוד 58-59 לפרוטוקול מיום 26.9.06), אך בחרה שלא לספר על כל
22 המעשים הללו לקב"ט הארצי מאחר שהתביישה.

23
24 כך למשל, העידה התובעת בחקירתה הנגדית בהליך המשמעותי, כי עקב נוכחות בעלה במהלך
25 הפגישה השניה עם הקב"ט הארצי בביתה ביום 17.12.03, היא בחרה שלא לספר לו את כל
26 שבליבה אודות ההטרדות המיניות מאחר וחשה אי נעימות בשל נוכחות הבעל (ראה – עמוד 56
27 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 26.9.06, שורה 4 ואילך; עמוד 55 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 17.10.06
28 שורה 1-12).

29 במאמר מוסגר יוער, כי בהמשך דבריה בהליך המשמעותי שינתה התובעת טעמה עת שהעידה כי
30 היא "אינה חושבת" שבעלה היה נוכח בפגישה הנ"ל וכי בעלה אף פעם לא "ישב לשמוע" את
31 השיחה שהתנהלה בנושא ההטרדה המינית (ראה – עמוד 57 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 17.10.06
32 שורה 13-17; עמוד 8 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 25.10.06, שורה 6 ואילך). בהמשך הדברים
33 ומשעומתה התובעת גם עם הסתירה הזו, היא הכחישה את הטענה כי היא לא סיפרה לקב"ט

תע"א 8377-05 פלונית נ' אלמונית ואח'

49. זאת ואף זאת, עיון בתרשומת שערך הקב"ט הארצי מיום 17.12.03 מלמד אף הוא כי התובעת לא התלוננה כלל על הטרדות מיניות כלפיה במהלך הפגישה הנ"ל ודבריה התייחסו בעיקרם לאי סדרים ולמעשים בלתי תקינים אותם ייחסה לנתבע. מעשים שאינם קשורים להטרדות המיניות. זאת, כאשר לקראת סוף עדותה התייחסה לנושא ההטרדות אך ורק בהקשר לנשים אחרות ובלשונו התרשומת לאמור:

(ראה - נספח ב' לתצהיר הקב"ט הארצי)

חיזוק לעובדה שהתובעת היא שהשהתה את תלונתה והעלתה לראשונה את נושא ההטרדה כלפיה רק בפגישה השלישית ביום 15.3.04 - תוך שהיא מבקשת כי תלונתה לא תחקר בשלב זה - ניתן למצוא גם בדברי התובעת בפני הממונה, שם ציינה כי היא היססה אם להתלונן בשל חשש מהנתבע (ראה - עמוד 22 לספח ג' לתצהיר הממונה) ובהמשך דבריה בפני הממונה אמרה כי יתכן

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

והיתה צריכה "יותר לצאת נגדו" [נגד הנתבע] ולא להתבייש "מה יגידו" או מה "יחשבו" בעלה וילדיה וכן לא לחשוש מפני פיטורים. הוסיפה התובעת והסבירה לממונה כי בשל שיקולים אלה היא החליטה לכבוש את תלוניתה משך זמן ממושך (ראה - עמוד 30 לנספח ג' לתצהיר הממונה).

54. כשלים נוספים בגרסת התובעת אודות מעשי ההטרדה

50. התובעת התייחסה כאמור לאירועים שונים של הטרדה מינית, אשר לגרסתה התרחשו כולם לעיני עדים: "הארוע החמור", "ארוע הטוש", "ארוע החוטיני", "ארוע הדודה" ו"ארועי כף היד". דע עקא, שאף אחד מהעדים הרלבנטיים והמרכזיים לא זומן כאמור להעיד בפני בית-הדין ולא תמך בגרסת התובעת בנוגע למעשים אלה. כך למשל, העובד שהיה עד לטענתה ל"אירוע הטוש" – עוזר המנהל האדמיניסטרטיבי - לא זומן להעיד מטעם התובעת. זאת, על אף שלא הועסק עוד בנתבעת במועד שמיעת העדויות בבית הדין ומכאן שלא היה לכאורה חשש להטיית גרסתו בשל חשש מן הנתבע.

לעומת זאת, נראה כי לא נחטא לאמת אם נאמר בהכללה כי מרבית העדים שכן העידו בבית-הדין מטעם התובעת, למעט מנהלת המטבח והמנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים האחר של הנתבעת, צויידו בלא מעט עויינות כלפי הנתבע, כאשר לכל אחד מהם היה בליבו "חשבון פתוח" עם הנתבע מסיבות שלא היו קשורות כלל ועיקר במעשי ההטרדה המינית הנטענים. עוד עלה מעדותם של העדים הללו כי המחלוקות והעימותים הפנימיים במטבח - שאת כולם ביקשה התובעת לייחס להשפעתו של הנתבע כחלק ממעשי ההתנכלות שמקורם בתלונית אודות ההטרדה המינית – לא היו קשורים כנראה למעשי ההטרדה, אלא היו חלק מההתנהלות "השגרתית" במטבח ששימש "זירת התגוששות ועימותים" מתמדת וזאת הרבה לפני שהחלו מעשי ההטרדה הנטענים:

כך למשל, העיד עד התובעת, קב"ט בית-החולים, על מריבות בלתי פוסקות במטבח ועל היותה של העובדת הסוררת, בה ראתה התובעת "שליחה" של הנתבע, עובדת בעייתית מאז ומעולם (ראה - עמוד 8 לפרוטוקול עדותו קב"ט בית החולים מיום 20.10.09 שורה 18-26). מעדותו של עד זה אף עלו רגשות הכעס שהוא חש כלפי הנתבע בשל תחושתו כי הנתבע הפלה אותו ופגע בקידומו על רקע מוצאו העדתי (ראה - עמוד 12 לפרוטוקול הדיון מיום 20.10.09 שורה 1-9).

המנהל האדמיניסטרטיבי של בית החולים האחר, שהעיד אף הוא מטעם התובעת, העיד גם כן על מערכת יחסים עכורה במטבח (ראה - עמוד 13 לפרוטוקול שורה 25-26).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 עדה אחרת מטעם התובעת, אחראית המשמרת במטבח, העידה על סכסוכים בלתי פוסקים
2 במטבח (ראה - עמוד 16 לפרוטוקול הדיון מיום 20.10.09 שורה 4-1) ומהמשך עדותה עלה כי גם לה היו
3 טענות וטרוניות קשות כנגד הנתבע משום שהיא סברה כי הוא התנכל לה על רקע היותה
4 "אשכנזיה" (ראה - עמוד 15 לפרוטוקול הדיון מיום 20.10.09, שורות 4, 21-22).

5
6 עובדת מטבח נוספת העידה על מריבות במטבח שנמשכו שנים (ראה - עמוד 22 לפרוטוקול הדיון מיום
7 20.10.09 שורות 24-25).

8
9 מנהלת המטבח, שהעידה אף היא מטעם התובעת, מסרה גם כן על מערכת יחסים עכורה
10 ששררה במטבח עוד טרם הגעתה של התובעת ומעת שהיא (מנהלת המטבח) החלה עבודתה שם
11 בשנת 1998 (ראה - עמוד 18 לפרוטוקול הדיון מיום 20.10.09 שורות 10-12). המנהלת אף הוסיפה וסיפרה
12 כי הסכסוך שבין התובעת לבין העובדת הסוררת נבע מסכסוך שהיה בין בני הזוג של התובעת
13 ושל העובדת הסוררת על רקע משחקי קלפים ששחקו השניים (ראה - עמוד 21 לפרוטוקול הדיון מיום
14 20.10.09 שורה 6-7).

15
16 לבסוף יאמר, כי העדה המרכזית עליה התבססה הממונה - עת שחקרה את תלונתה של התובעת
17 אודות "הארוע החמור" - היא מזכירת הוועד, לא זומנה להעיד מטעם התובעת ומעדותה
18 בהליך המשמעתי עלה כי היא מסרה שלל גרסאות שאינן מתיישבות זו עם זו באשר למעשי
19 ההטרדה, לרבות "הארוע החמור". עיון בחקירתה של עדה זו מלמד כי גם לה היו טענות כרימון
20 כנגד הנתבע שלא היו קשורות כלל למעשי ההטרדה, אלא לזלזול שזלזל בה לשיטתה הנתבע
21 משך שנים בעיקר על רקע העובדה כי הוא הרחיק אותה לטענתה מעבודתה כמזכירת הוועד
22 (ראה - נספח ג' לתצהיר הממונה).

סיכום ביניים

23
24
25 51. על רקע דברינו לעיל; קרי - על רקע הסתירות המהותיות בגרסאות התובעת אודות מעשי
26 ההטרדה, אי ההלימה שבין גרסאותיה לבין מסמכים מזמן אמת, אי העדת עדים רלבנטיים
27 וחהטיה בעדות מרבית העדים שהעידו מטעמה, למעט מנהלת המטבח והמנהל
28 האדמיניסטרטיבי של בית החולים האחר, וכן נוכח הראיות המצביעות על מערכת יחסי קרבה-
29 איבה ששררו בין התובעת לנתבע והקלות הבלתי נסבלת בה נטתה התובעת לייחס לו מעשים
30 חמורים בהקשרים שונים וכפועל יוצא מיחסים אלה - אנו דוחים אפוא את גרסתה של התובעת
31 בכל הנוגע ל"ארוע החמור", ל"ארוע הטוש", ל"ארוע הדודה", ל"ארוע החוטיני" ול"ארוע כף
32 היד" וכן את גרסתה בנוגע למעשי ההתנכלות שמקורם בהטרדה מינית.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

עם זאת, בקביעותינו אלה אין כדי לסתום את הגולל על התביעה כנגד הנתבע ככל שזו
מתייחסת להטרדה מינית שעניינה אמירות חוזרות ונשנות המתמקדות במיניותה של התובעת.

6. התייחסויות חוזרות המתמקדות במיניותה של התובעת

52. כפי שנרמז לעיל, חרף דברינו עד כה, סבורים אנו כי יש לקבל את גרסתה של התובעת בכל הנוגע
להתייחסויות החוזרות של הנתבע שהתמקדו במיניותה. זאת, בעיקר בהסתמך על התנהלות
הנתבע עצמו ובהסתמך על עדותה של מנהלת המטבח, שלא מצאנו מקום לפקפק בנכונותה, וכן
בשים לב להפגמים באמינותה של עדות הנתבע. פגמים המשליכים גם על דחייתה של ההכחשה
הגורפת של כל מעשי ההטרדה:

53. במסגרת הראיות שהוגשו לבית הדין הוצג בפנינו מסמך המתעד את תוכן חקירתה של מנהלת
המטבח על-ידי הממונה מיום 22.5.05 (ראה – נספח ג' לתצהיר הממונה).

במסגרת חקירתה כאמור מסרה מנהלת המטבח כי התובעת והנתבע היו "בידידות מאוד טובה
בעבר" וכי לנתבע "היתה צורת התבטאות יומיומית שקשורה למין". וכן כי "הוא היה מתבטא
כך בפומבי וכלפי כל אחד ואחת ולא משנה אם זה גבר או אישה".

הוסיפה מנהלת המטבח והעידה כי התנהגות זו אפיינה את הנתבע וכדוגמא ציינה מספר
התבטאויות בוטות שהיו לדבריה אופייניות לנתבע, כגון: "את צריכה זיון".

מנהלת המטבח אמנם מסרה לממונה כי היא לא שמעה את הנתבע אומר דברים מסוג זה
ספציפית לתובעת, אולם לדבריה התבטאות מסוג זה היתה "שגורה" בפיו עד כדי כך שהפכה
ל"שיגרה" שעובדות המטבח "התרגלו" אליה.

המנהלת הוסיפה ומסרה כי אחד מאנשי האחזקה סיפר לה כי הנתבע אף נהג לכנות את
התובעת "הזקנה מן המטבח" ואף התפאר בפני העובדים בלשונו הבוטה: "כי הוא זיון את
הזקנה מהמטבח".

דברים ברוח זו העידה מנהלת המטבח כעדת התביעה גם בהליך המשמעותי, שם אמרה כי לנתבע
היה סגנון דיבור עם רמיזות מיניות "גם לגבי גברים". הוסיפה מנהלת המטבח והעידה בהליך
המשמעותי כי הנתבע היה מדבר על "סרטים כחולים" עם עובדים וכן – כי הוא נהג להגיד לה
משפטים כגון: "אתמול ראיתי סרטים כחולים ופינטזתי עליך" (ראה – עמודים 66-64 לפרוטוקול
ההליך המשמעותי מיום 22.1.07).

על התבטאויות מיניות חריפות וקיצוניות נוספות הוסיפה מנהלת המטבח והעידה בהליך
המשמעותי בצטטה אמירות בוטות שנשמעו מפי הנתבע, כגון: "אני בחיים לא היה עומד לי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

9

- 1 עליך" או: "את צריכה זיון", אמירות שהיו לדבריה "ענין שבשגרה" והופנו לעובדות רבות
2 (ראה – עמודים 115-117 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 22.1.07).
3 עדות זו מספקת תמיכה חזקה לגרסת התובעת אודות ההתבטאויות החוזרות, המתמקדות
4 במיניותה אשר הופנו אליה ע"י הנתבע.
5
6 54. חיזוק נוסף לטענות התובעת באשר לסביבת העבודה המטרידה (מינית) שיצר הנתבע, ניתן
7 למצוא גם בהתנהלות הבלתי נורמטיבית בה הודה הנתבע, אשר לא הכחיש את העובדה כי הוא
8 (הנתבע) הפיץ במייל של העובדים "ל-5-7 עובדי אחזקה" ולמזכירתו תמונה של "בחורה עם
9 בגד-ים" (ראה – עמוד 62 לפרוטוקול מיום 27.6.10, שורה 13-7).
10
11 55. זאת ואף זאת, ערים אנו לכך שהנתבע הכחיש נמרצות ובאופן גורף את הטענות אודות
12 ההטרדות המיניות המילוליות, אולם לטעמנו אין להתרשם מהכחשה זו. שכן, העובדה שלא
13 ניתן לומר על עדות התובעת בקשר למעשים המגונים ולמעשי ההתנכלות כי היא אמינה וללא
14 קב חומטין אין משמעה כי גרסת הנתבע ניחנה באפיונים הפוכים מכך.
15
16 על הקשיים בגרסת הנתבע ממנה ניתן ללמוד על הפגמים באמינותה ניתן להסיק בעיקר נוכח
17 עדותו המתיחסת למעשי ההתנכלות כלפי התובעת אף שמקורם איננו נעוץ כנראה בהטרדה
18 מינית:
19 במסגרת עדותו של הנתבע בהליך המשמעתי העיד הנתבע על חלקו השולי לכאורה ב"יוזמה" של
20 כתיבת "העצומה" מיום 24.2.04 שהופנתה כנגד התובעת, כאשר לדבריו בעקבות תלונות של
21 העובדים על התובעת, הוא פנה אל העובדים וביקש מהם להעלות את תלונותיהם על הכתב על
22 מנת שיוכל לטפל בהן (ראה – עמוד 48 לפרוטוקול ההליך המשמעתי מיום 3.6.07, שורה 15-9 כן (ראה –
23 נספח יב לתצהיר התובעת)).
24
25 במאמר מוסגר יאמר כי אף אם היה ממש בדברי הנתבע - כי העובדים הם שהתלוננו בפניו על
26 התובעת ולא הוא זה ש"יזם" הגשת תלונות אלה – הרי שעדיין יש לתמוה על כך שדרך הטיפול
27 שבחר לאמץ כיו"ר ועד העובדים האמור לייצג את כלל העובדים היתה – סיוע לעובדים
28 הכפופים לתובעת לחתום על עצומה כנגדה המופנית להנהלת הנתבעת.
29
30 לאחר שאמרנו זאת ובחזרנו לשאלת האמינות מוצאים אנו להוסיף ולציין כי גרסתו של הנתבע
31 בדבר המקור ליוזמה שעמדה מאחורי "העצומה" נסתרה בשני דו"חות הבדיקה שערכה הנהלת
32 הנתבעת שביקרו את התערבותו המוגזמת של הנתבע בענייני המטבח.
33

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

חיזוק למסקנה כי היוזמה הנ"ל ל"גיבוש התלונות" ולמשלוח ה"עצומה" באה – לא מקרב
העובדים, כפי טענת הנתבע – אלא מצד הנתבע עצמו תוך ניצול עוצמת השפעתו על העובדים
ניתן לדלות גם מעדותה של מנהלת המטבח בהליך המשמעותי נראה – עמודים 63-64 לפרוטוקול
ההליך המשמעותי מיום 22.1.07.

על אי האמינות שבגרסת הנתבע בכל הנוגע ליוזמה שהביאה למשלוח ה"עצומה" ניתן ללמוד גם
מסמיכות הזמנים שבין מועד עריכת ה"עצומה" בחודש 2/04 לבין תלונתה של התובעת "בקו
הפתוח" (24.11.03) וכן מפרוטוקול ישיבת הוועד הנושא תאריך של חודש 9/03 (ת/46), כפי
שנכתב ונחתם על-ידי הנתבע. פרוטוקול בו נדונה האפשרות של הדחת התובעת. עיון בתוכנו של
הפרוטוקול מלמד – כי התאריך המצוין בו אינו משקף כנראה נכונה את המועד בו נכתב, שכן
נזכרות בו ההכנות לנשף פורים ומכאן שסביר להניח שהוא נערך בחודש 2/04 בסמוך למועד
עריכת ה"עצומה".

56. חיזוק נוסף לטענות אודות מעשי ההטרדה המילולית מצד הנתבע ניתן לדלות גם מקו ההגנה
שבחר לאמץ הנתבע הן בפנינו אך בעיקר בהליך המשמעותי תוך ניסיון בלתי רלבנטי לתקוף
באופן משפיל את מניותה של התובעת. קו הגנה המלמד יותר מכל על קלות הראש בה התייחס
הנתבע לאמירות בעלות תכנים מיניים הטומנות בחובן השפלה ופגיעה בנמען להם. בהקשר זה
מכוונים אנו לעדויות הבלתי משכנעות הן של הנתבע והן של העדים מטעמו שהתייחסו שלא
לצורך ובאופן משפיל כאמור להתנהלות המינית של התובעת:

הדבר בלט במיוחד בתצהירי העדות הראשית שהוגשו מטעמו של הנתבע ושל העובד מר ס'
בהליך המשמעותי אך גם בעדויות שנשמעו בפנינו: כך למשל, תיאר עד הנתבע – מר ס' תאר את
התובעת שלא לצורך כאישה שהתנהגה "באופן חופשי בעיני מיין" ואף קיימה מערכת יחסים
אינטימית סוערת עימו (עם מר ס') משך תקופה של 4-5 שנים נראה – פרוטוקול הדיון מיום 27.6.10
בעמוד 33 שורה 13-27 ועמוד 34 שורה 1-4; כן נראה – פרוטוקול ההליך המשמעותי עמוד 32-34 כן נראה 21/1 למוצגי
ההליך המשמעותי).

מעדותו של העד הנ"ל בבית הדין ניתן ללמוד כי הקלות בה הכפיש את התובעת בהקשר המיני
קשורה בזיקה מסויימת לעובדה שיש לו בליבו על התובעת מאחר והיא לא המליצה עליו בשעתו
"כעובד מצטיין" על אף שהיה, לדבריו, ראוי לכך. נראה – עמוד 34 לפרוטוקול הדיון מיום 27.6.10
שורות 17-21).

לצד דברים אלה ניתן ללמוד מעדותו של עד זה ושל עדי ההגנה הנוספים על תפיסתו המוטה את
הנתבע כ"אלוהים" כגורם כל יכול בנתבעת שראוי ואף רצוי לעמוד לצידו נראה – עמוד 64
לפרוטוקול הדיון מיום 27.6.10 שורות 14-16).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 על תפיסה זו ניתן ללמוד אף מ"זכרון דברים" שכתב העד הנ"ל ביום 7.4.05 במסגרתו השמיץ
2 את התובעת לראיה – מוצג נ/21 בהליך המשמעותי. עיון במסמך זה מותיר את הרושם כי "זכרון
3 הדברים" "הוזמן" על-ידי הנתבע, ואילו מעדותו של העד בהליך המשמעותי ניתן ללמוד כי הוא
4 רשם את "זכרון הדברים" בעבור הנתבע משום שהעריך כי הוא (הנתבע) יודקק לו בעתיד לראיה
5 – עמוד 72 לפרוטוקול ההליך המשמעותי מיום 18.2.07, וכן שם בעמוד 74 שורה 12-13 ובעמוד 79 כולו

6
7 גם עדותו של עד הנתבע הנוסף מר מ' נתפסה כעדות מוטה שלא לומר "מוזמנת": כך למשל,
8 העיד עד זה בהליך המשמעותי כי "לא יכול להיות נכון שהנתבע הטריד את התובעת", וזאת על
9 אף שלדבריו הוא לא שוחח בענין זה - לא עם התובעת ולא עם הנתבע לראיה – עמוד 104 לפרוטוקול
10 ההליך המשמעותי מיום 18.2.07 שורות 12-16, וכן שם בעמוד 106 שורה 68.

11
12 57. עולה אפוא מן המקובץ כי בעדות העדים מטעם הנתבע יש ללמוד על כוחו ועוצמתו של הנתבע,
13 אך לא פחות מכך - גם על השימוש הפגום שעשה הנתבע בכח זה, בין היתר, בהליך זה ובהליך
14 המשמעותי שקדם לו. כמו כן, נחזור ונדגיש כי לטעמנו יש טעם לפגם בכך שהנתבע ניסה להדוף
15 את טענותיה של התובעת באמצעות טענות בלתי רלוונטיות בדבר התנהגותה המינית
16 "החופשית" והפגומה כביכול. הקלות הבלתי נסבלת בה עשה זאת הנתבע עשויה ללמד על העדר
17 ההפנמה מצד הנתבע של אותן נורמות התנהגות אותן מבקש החוק למניעת הטרדה מינית
18 להשריש תוך אימוץ נורמות התייחסות וביטוי אותן מבקש החוק לשרש ומכאן גם להיותה של
19 הטענה אודות סגנון התבאותו המיני הבוטה - מסתברת ואמינה.

20
21 58. לאור כל האמור סבורים אנו כי יש ממש בגרסתה של התובעת, אשר העידה על התייחסויות
22 בוטות בעלות אופי מיני מובהק מצד הנתבע בהזדמנויות שונות ובאופן חוזר ונישנה.
23 באמרנו זאת, ערים אנו לטענה אפשרית לפיה על-מנת שמעשים אלו יוכלו להחשב כהטרדה
24 מינית לפי הוראת סעיף 3(א)(4) לחוק היה על התובעת להצביע על כך שאין היא מעוניינת
25 בהתייחסויות האמורות. דבר המשתמע כמעט מאליו נוכח סגנון הבוטה של ההתבטאויות.
26 מעבר לדרוש יאמר כי לטעמנו, בשים לב להוראות סעיף 3(א)(6)(ג) לחוק, קיומו של תנאי זה
27 שעניינו הבעת הסתייגות מהתבטאויות הנתבע איננו הכרחי במקרה דנן. זאת נוכח הוראות ס"ק
28 (6)(ג) לחוק הקובע כזכור כי הצעות או התייחסויות כאמור בס"ק (3) ו-4 לחוק, המופנות
29 לעובד במסגרת העבודה תוך ניצול יחסי מרות – ייחשבו כהטרדה מינית גם אם המוטרד לא
30 הראה למטריד כי הוא אינו מעוניין בהתייחסויות האמורות.

31 במקרה דנן הנתבע, שהיה מנהל האחזקה, לא היה אמנם הממונה על התובעת במערכת
32 ההיררכית של בית החולים. עם זאת, לטעמנו, יש לראות את הדיבר "יחסי מרות" בהקשר

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

1 הרחב לאור תכלית החוק כמתייחס גם לנציגי וועד העובדים ובמיוחד ליו"ר ועד העובדים,
2 כאשר נדמה כי המקרה דנן מהווה דוגמא מובהקת התומכת בפרשנות מרחיבה זו.

7ד. זכאות התובעת לפיצוי בגין הטרדה מינית בנסיבות כפי שקבענו לעיל

59. לאור קביעותינו העובדתיות דלעיל, לפיהן דחינו את גרסתה של התובעת בכל הנוגע לביצוע
6 מעשים מגונים ומעשי התנכלות על רקע הטרדה מינית, אך מאידך קיבלנו את גרסתה לפיה
7 הנתבע התייחס אליה התייחסויות מילוליות משפילות שהתמקדו במיניותה, הרי שהשאלה
8 הנשאלת היא – האם בנסיבות אלה יש מקום לפסוק לזכות התובעת פיצוי לפי חוק למניעת
9 הטרדה מינית? ואם כן – באיזה שיעור?

10
11 במילים אחרות – השאלה הלא פשוטה המתעוררת במקרה זה הינה – האם יש מקום לפסוק
12 פיצוי לזכותה של תובעת שעה שבית הדין מצא כי תלונתה החמורה יותר בנוגע למעשים מגונים
13 אינה נכונה, אך מנגד מצא כי יש ממש בטענתה ביחס למעשי הטרדה מילולית, המדורגים
14 במקום נמוך יותר במנעד החומרה של מעשי ההטרדה המינית.
15 זאת, בשים לב לפגם הטמון בייחוסן של מעשי הטרדה חמורים לעובד אחר אשר, בסופו של יום,
16 נמצא כי ככל הנראה אין בהם ממש.

60. על מנת להשיב לשאלה זו יש מקום להדרש בראש ובראשונה למושכלות ראשונים ולשוות לנגד
18 עינינו את מטרתו של החוק למניעת הטרדה מינית כעולה מניה וביה מלשון החוק מן הפסיקה
19 ומכתבי מלומדים. לסוגיה זו נדרש מיד להלן:

22 סעיף 1 לחוק מגדיר את מטרתו בציינו: **"חוק זה מטרתו לאסור הטרדה מינית כדי להגן על**
23 **כבודו של אדם, על חירותו ועל פרטיותו, וכדי לקדם שוויון בין המינים"**.

24 משמע – לכאורה ניתן להסיק מלשון החוק כי המטרה הראשונה והעיקרית ששווה המחוקק
25 לנגד עיניו היתה – להגן על כבוד האדם, על חירותו ועל פרטיותו של העובד/ת ואילו המטרה
26 המישנית והנלווית לה היתה זו החברתית הכללית, החורגת מהמתחם של יחסי הצדדים
27 לסכסוך וההגנה על כבודם קרי - זו שעניינה קידום השוויון בין המינים.

28 לכאורה, על-פי תפיסה זו יתכן שהיה מקום לקבוע - בנסיבות דוגמת אלה שבפנינו - כי דחיית
29 גרסתה של התובעת, המייחסת לעובד ביצוע מעשי הטרדה חמורים כגרסה שאין בה ממש,
30 צריכה לגרור בעקבותיה אף דחייה של התביעה לקבלת פיצוי בגין הטרדה מילולית שהוכחה.
31 זאת, נוכח הפגם שיש ביחוסם של מעשי הטרדה מן הסוג החמור יותר ללא יסוד לאדם אחר
32 ובשים לב לפגיעה שמסבה התנהלות מעין זו לכבוד האדם של הנילון ולפרטיותו ובשים לב לכך

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

שהגילון הנמצא במצב זה נדרש לעבור "שבעת מדורי גיהנום" עד שנמצא כי אין ממש בטענות המיוחסות לו בדבר מעשים מגונים.

61. עם זאת, לטעמנו, אין לראות בסדר הדברים כפי המופיע בלשונו של החוק, זה המתחיל בערך של "כבוד האדם" וגומר בערך הכללי של "קידום השוויון בין המינים" בכלל ובתחום התעסוקה בפרט – כסדר דברים המשקף גם את סדר חשיבותם של הערכים בטור יורד. תמיכה לעמדה זו ניתן לדלות ממאמרה של המלומדת ד"ר נויה רימלד: **"על מין מיניות וכבוד: החוק למניעת הטרדה מינית במבחן התאוריה הפמיניסטית והמציאות המשפטית"** כפי שמסבירה ד"ר רומלט במאמרה במסגרתו היא מדגישה כי הטרדה מינית במקום העבודה משתקת ואוכפת במקום העבודה בראש ובראשונה דפוס של אי שוויון בין המינים. דפוס שנוצר במקורו בספירה הפרטית בה נשים מופלות לרעה בהשוואה לגברים. זאת, באופן שבמקום שמקום העבודה ישמש פורום המאפשר העצמה של נשים, חיזוק האוטונומיה שלהן וקידום מעמדן השוויוני בחברה, הוא נהפך לחלק מהמנגנון המנציח את נחיתותן בהשוואה לגברים. הנצחה המתבצעת בשני אופנים: הטרדה מינית מסוג "זה תמורת זה" והטרדה מינית היוצרת סביבת עבודה עוינת.

מוסיפה ד"ר רימלד ומציינת כי עם היציאה לעבודה אמורה היתה לנתץ את דימויה של האישה כאוביקט מיני ולבסס את מעמדה על בסיס ערכי שווה לגבר, הרי שבאה ההטרדה המינית ומקבעת מחדש את היחסים בין נשים לגברים במקום העבודה על אותו בסיס כוחני לא שוויוני, ובלשונה:

" הטרדה מינית היוצרת סביבת עבודה עוינת היא הטרדה ההופכת את סביבת העבודה של האישה לבלתי נסבלת עקב הכפפתה לדיבורים בעלי תוכן מיני, הצעות מיניות, מגע פיזי וכו' ...

מבחנה של ההטרדה המינית היוצר סביבת עבודה עוינת הוא רחב יותר, שכן הוא מאפשר להגדיר את עצם חשיפתן של נשים עובדות לדיבורים ולמעשים בעל אופי מיני כהטרדה מינית, ולזהות את הפגיעה בסביבת העבודה של נשים כנזק עצמאי הנגרם מהטרדה כזו – גם כשההטרדה אינה מלווה באיום מפורש לשלילת טובת הנאה חומרית של מקום העבודה.

יתרה מזו: צורה זו של הטרדה מינית אוכפת – כמו הטרדה מסוג זה תמורת זה – שני ממדים של אפליה

נגד נשים: מצד אחד היא מנציחה את הדימוי של נשים כאוביקטיבים מיניים ומרדדת את הנשים במקום העבודה למעמד של אובייקט מיני באמצעות הדימויים המיניים שהיא כופה עליהם בהתנהגות ודיבורים; מצד שני היא גם יוצרת סביבת עבודה עוינת הדו"חקת את רגליהן של נשים מעסוקים גבריים ובכך מנציחה את שוליותן הכלכלית."

ראה – כתב העת משפטים, לה תשס"ה, עמוד 612-613.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

לאור זאת, סבורה ד"ר רימלט כי עקרון שוויון ההזדמנויות בין המינים בתעסוקה הוא העקרון המרכזי לצורך הניתוח של סוגיית ההטרדה המינית. זאת, בשים לב לכך שבמרבית המקרים קורבן ההטרדה במקום העבודה הינו אשה.

62. מניתוח הדברים כאמור, מתבקשת המסקנה כי בבואנו ליישם את החוק למניעת הטרדה מינית לאור תכליתו אין להתמקד אך ורק בשאלת ההגנה על הערך של "כבוד האדם" של הצדדים לסכסוך, אלא גם - אם לא בעיקר - בעובדה שההטרדה המינית לרבות זו המילולית - יוצרת מכשול בפני השגת המטרה המרכזית של קידום השוויון במקום העבודה ומיגור האפליה בתעסוקה מחמת מין. אפליה הפוגעת נכון לעת הזו בעיקר באוכלוסיית הנשים.

בנסיבות אלה, בשים לב לכך שהתבטאויותיו המילוליות והמיניות של הנתבע אכן יצרו סביבת עבודה עויינת ששיקפה בדיוק אותה התנהלות הפוגעת, בסופו של יום, בקידום השוויון בתעסוקה ועל מנת לקדם את ערך השוויון ולשרש תופעות של התבטאות הטומנת בחובה התייחסות לנשים כאל אובייקט מיני, יש מקום לטעמנו לחייב את הנתבע בתשלום פיצוי כספי. במילים אחרות - במקרה דנן, הטעם העיקרי לחיוב הנתבע בפיצוי אינו נסמך על פגיעה בכבודה של המתלוננת הספציפית (התובעת), אשר מצידה פגעה גם היא בכבודו של הנתבע על רקע זאת שייחסה לו מעשי הטרדה מינית חמורים שלא ביצע, אלא - על הצורך לקדם את הערך הכללי של שוויון הזדמנויות בעבודה, החורג ממתחם היחסים שבין התובעת לנתבע.

63. על רקע זאת ובשים לב לכך שהפיצוי המקסימלי שניתן לפסוק בגין מעשי הטרדה או התנכלות מסתכם ב-50,000 ש"ח (בתוספת העליה במדד) ובשים לב לכך שהפיצוי הנפסק במקרה דנן מטרתו עונשית והרתעתית בעיקרה (להבדיל מפיצוי על פגיעה בכבוד) - הרי שסבורים אנו שיש מקום לפסוק לחובת הנתבע תשלום פיצוי בסך של 30,000 ש"ח.

בקובענו את סכום הפיצוי כאמור, הבאנו בחשבון את העובדה שהתבטאויותיו של הנתבע כאמור לא היו התבטאויות ספורות, אלא התבטאויות תכופות שיצרו סביבת עבודה עויינת ומפלה, את חומרת ההתבטאויות וחריגותן, כמו גם את מעמדו של הנתבע כיו"ר ועד העובדים, האמור לשרש נורמות של התנהגות לא הולמת במקום העבודה ולא להשרישן. מנגד, הבאנו בחשבון אף את התנהלותה של התובעת הנגועה אף היא בפגם מהותי כפי שפרטנו לעיל.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלוגית נ' אלמונית ואח'

84. זכאות התובעת לתשלום פיצוי מן הנתבעת עקב הפרת חובות המעביד על-פי

החוק למניעת הטרדה מינית

64. לאור קביעותינו לעיל, לפיהן דחינו את גרסתה העובדתית של התובעת ביחס למועד בו נודע לנתבעת לראשונה אודות ההטרדה המינית. זאת, לאחר שקבענו כי לנתבעת נודע על כך לראשונה, לאחר שהתובעת התלוננה על הטרדות מיניות כלפיה בפני הקב"ט הארצי בפגישה מיום 15.3.04 ולא לפני כן ולאור קביעתנו לפיה התובעת היא זו שביקשה מהקב"ט הארצי שלא ליידע את הממונה ולא לספר על תלונתה לגורמים נוספים עד להגשת התלונה הרשמית לממונה בחודש 3/05 - הרי שסבורים אנו כי לא נפל פגם בהתנהלות הנתבעת בכל הנוגע לעצם חקירת התלונות.

בנוסף לכך, לא מצאנו פגם גם בהליך החקירה של התלונות על-ידי הממונה והטיפול בהן, בשים לב למורכבות הבירור העובדתי במקרה דנן ובמיוחד נוכח הקשיים בגרסת התובעת כאמור.

65. כסרח עודף יאמר – כי ערים אנו למורכבות שעשויה להיות למצב דברים בו עובד מתלונן בפני גורם מטעם המעביד שאינו מוסמך לחקור את תלונתו אודות ההטרדה המינית, תוך שהוא מבקש (כפי שעשתה התובעת) כי תלונתו לא תובא לידיעת הגורם המוסמך לבררה ולא תחקר. אנו סבורים כי יתכן ואין מקום לקבוע מסמרות ביחס להתנהלות הראויה בנסיבות אלה אלא להכריע בדבר בהתאם לנסיבות הספציפיות של המקרה זאת תוך התייחסות לחומרתן של התלונות, למידת האיום הצפוי לעובדים אחרים בשל אי הטיפול בהן, לטעמים שבעטיים אין המתלונן מעוניין בחקירה וכן לזהות הגורם בפניו בחר המתלונן לשטוח את תלונותיו ולמעמדו בארגון.

עם זאת, ואף אם התקיימו אותן נסיבות המצדיקות את העברת הטיפול בתלונה לגורם המוסמך לחקרה, חרף בקשת המלוננת, הרי שעדיין תעמוד כשאלה נפרדת ההצדקה לפסיקת פיצוי למתלוננת שתלונה לא הועברה לחקירה אצל הגורם המוסמך כפועל יוצא מבקשתה. שאלה בה יש להכריע, בין היתר, בשים לב להתנהלות המתלוננת עצמה ולתום ליבה.

במקרה דנן, על רקע נסיבותיו כפי שקבענו בסופו של יום, סבורים אנו כי אין לראות באי העברת התלונה לגורם המוסמך על-ידי הקב"ט הארצי לפי בקשת התובעת ככמצב דברים המצדיק פסיקת פיצוי לזכותה.

מעבר לכך יאמר, כי לטעמנו יש לדחות גם את טענות התובעת ביחס לטיפול הכושל שטיפלה הנתבעת, לטענתה, בתלונותיה אודות ההתנכלות. שכן, כפי שקבענו לעיל התובעת לא קשרה בין ההתנכלויות מצד עובדים שונים במטבח לבין מעשי ההטרדה שייחסה לנתבע, כאשר על-פי קביעתנו כאמור לא שוכנענו כי יש קשר בין המעשים אותם ראתה התובעת כמעשי התנכלות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

תע"א 8377-05 פלונית נ' אלמונית ואח'

לבין תלונותיה אודות ההטרדה המינית. מה גם שלגבי חלק מהתלונות לא מצאנו כי יש בהן
ממש.

ה. סוף דבר

66. אשר על כן, אנו מחייבים את הנתבע לשלם לתובעת תוך 30 יום מהמועד בו יומצא לו פסק דין
זה פיצוי בהתאם לסעיף 6 לחוק למניעת הטרדה מינית בסך של 30,000 ש"ח. בנסיבות הענין
ולאור קביעתנו איננו מחייבים את הנתבע בתשלום הוצאות משפט לתובעת.

67. התביעה כנגד הנתבעת נדחית ולאור זאת, תשלם התובעת לנתבעת, תוך 30 יום מן המועד בו
יומצא לה פסק דין זה הוצאות משפט בסך כולל של 3,000 ש"ח.

68. המזכירות תשלח העתק מפס"ד זה לצדדים בדואר.

ניתן היום, כ"ה בניסן, תשע"ב (17.4.12), בהעדר הצדדים.

נטע רות, שופטת

נ.צ. מר יעקב בר-נר

נ.צ. גב' יפה הרצברג

קלדנית: דפנה ענוה-רז

בית הדין האזרי לעבודה בתל-אביב
אני מאשר
שהעתק זה נכון ומתאים למקור

מזכיר ראשי 76 תאריך 17.4.12